

வொதுமக்கள்புது

இன்பம்

இவ்வுலகம் இனியது. இதிலுள்ள வான் இனிமையடைத்து; காற்றும் இனிது. தி இனிது. நீர் இனிது. நிலம் இனிது. ஞாயிறு நன்று; திங்களும் நன்று. வானத்துச் சுடர்களெல்லாம் மிக இனிப்பன. மழை இனிது. மின்னல் இனிது. இடி இனிது. கடல் இனிது. மலை இனிது. காடு நன்று. ஆறுகள் இனியன. உலோகமும், மரமும், செடியும், கொடியும், மலரும், காயும், கனியும் இனியன. பறவைகள் இனியன. ஊர்வனவும் நல்லன விவங்குகளெல்லாம் இனியவை. நீர் வாழ்வனவும் நல்லன. மனிதர் மிகவும் இனியர். ஆண் நன்று. பெண் இனிது. குழந்தை இன்பம். இளமை இனிது. முதுமை நன்று. உயிர் நன்று. சாதல் இனிது.

உள்ளே... அட்டைப் படத்தை அலங்கரிக்கும் கவிதை

ஜீவா-ஜீவரெத்தினம்

சு. சமுத்திரம்

புலவர் ஈழமேகம் பக்கீர்த்தம்பி

பாலமுடிப் பாறாக்

வ. அ. இராசரத்தினம்

புலவர். ஏ. டபிள்யூ. அரியநாயகம்

அன்புமணி

கமலினி முத்திலிங்கம்

தமிழ்ப்பணி-பெருங்கவிக்கோ

அன்பளிப்பு...

பாபுஜீஸ் கூழ் ஸ்பொட்

37, பிரதான வீதி, கல்முனை.

தொலைபேசி 067-2342

கல்முனையில்...

சிறந்த தமிழ், சிங்கள, ஹிந்தி, இஸ்லாமிய கீத பாடல்களை

மிகச் சிறந்த முறையில் ஒலிப்பதிவு செய்வதற்கும்

சகலவிதமான ஒலிப்பதிவு நாடாக்களை

(Cassettes)

மொத்தமாகவும் சில்லறையாகவும்

பெற்றுக்கொள்ளவும்

ஜெஸ்மின்

றெக்கோடிங் பார்

பொதுமக்கள் பூமி

தமிழ்க் கதைஞர் வட்டம்

த க வ ம

தமிழ் புனைகதை இலக்கிய மேம்பாட்டுக்குழைக்கும் நிறுவனமாகிய தமிழ்க் கதைஞர் வட்டம் தகவம் நம் நாட்டு அரசினுக்கு அனுப்பிவைத்துள்ள மனுவும் மடலும்

22 யூன் 82.

பொதுமக்கள் பூமி

பொதுப்பணித் துறைத்தள

கலை இலக்கியப்பகுதி

வெளியீடு

மேன்மைதங்கிய ஜே. ஆர். ஜெயவர்தன அவர்கள்,

ஜனாதிபதி,

இலங்கை ஜனநாயக சோஸலிசக் குடியரசு,

கொழும்பு.

அன்புக்கனிய ஜயா,

தமிழ்க் கதைஞர் வட்டம் (தகவல்) அரசியல், சமயக் கலப்பற்ற - எந்த முகாமிலு சேராத-பிரதேச எல்லைகளுக்குட்படாத - ஆரவாரம், ஆடம்பரம் விரும்பாத புனைகதை இலக்கிய நிறுவனம் என்பதைத் தாங்கள் அறிவீர்கள்.

எமது நிறுவனம் பல்வேறு இலக்கியப் பணிகளை ஆற்றி வருகின்றது. நூல் வெளியிடுதலும் எமது புனித நோக்கங்களுள் ஒன்றாகும். இப்படியாக இருந்த போதும், கடந்த எட்டு ஆண்டு காலமாக முயன்றும் எம்மால் ஒரு நூலினையாவது வெளியிட முடியவில்லை இதே விதமான அனுபவத்தையே இதர இலக்கிய நிறுவனங்களும் அனுபவிக்கின்றன தமிழ் வெளியீட்டாளர்கள் பல்வேறு சிரமங்களை எதிர்நோக்குகின்றமையால், நூல் வெளியீட்டை பொருளாதார ரீதியில் சாத்தியமானதாகக் முடியாதுள்ளனர்.

இன்றைய நிலையில், நூல் வெளியிடக் கூடிய ஒரு சூழ்நிலையை அரசு மாத்திரமே ஏற்படுத்த முடியும் தமிழ் வெளியீட்டாளருக்கு அரசு எந்த வகையில் உதவலாம் என ஆராய்ந்த எமது நிறுவனம், வழிவகைகள் சம்பந்தமாக ஒரு தீர்மானத்தை ஏக மனதாக நிறைவேற்றி, அதனை இத்துடன் இணைத்துள்ளது புனைகதை இலக்கிய வெளியீட்டுத் துறையின் நலன் கருதி, இவற்றை நடைமுறைப்படுத்தி உதவ தங்கள் மேலான ஆதரவை அன்புடன் வேண்டுகிறோம்.

தங்கள் ஆதரவுக்கு நன்றி உரித்தாகுக.

என்றும் உண்மையுள்ள,

சேவைக்குரிய,

வேல் அமுதன்.

மதிப்பார்ந்த பொதுச் செயலாளர்,

தமிழ்க் கதைஞர் வட்டம் (தகவம்)

முகவரி:-

பொதுமக்கள் பூமி

சிங்கம்ஸ்

கல்முனை (கி. மா.)

இலங்கை.

Pothomackkal Poomy

SINGAM'S

KALMUNAI (E. P.)

SRI LANKA.

விலை 2-50

பித்திகள்:

மாண்புமிகு ஆர். பிரமதாசா, முதல் அமைச்சர்
 மாண்புமிகு அ. அமீர்தலிங்கம், எதிர்க்கட்சித் தலைவர்
 மாண்புமிகு ஆனந்ததில்ல த அல்விஸ், இராஜாங்க அமைச்சர்
 மாண்புமிகு ஈ. எல். பி. ஹுரூஸ்ஸே, கலாசார அமைச்சர்
 மாண்புமிகு செ. இராசதுரை, பிரதேச அபிவிருத்தி அமைச்சர்
 மாண்புமிகு சௌ, தொண்டமான், கிராமிய தொழிற்றுறை அபிவிருத்தி அமைச்சர்:

தீர்மானம்

புனைகதை இலக்கிய மேம்பாட்டுக்குழைக்கும் நிறுவனமாகிய தமிழ்க் கதைஞர் வட்டம் (தகவம்) உயர்ந்த தரமும் இந்நாட்டுக்கே உரிய தனித்துவமும் வாய்ந்த புனைகதை இலக்கிய நூல்களைக் குறிப்பிடத்தக்க அளவு வெளியிட்டு வந்த இலங்கையின் தமிழ் வெளியீட்டுத்துறை இன்று தாழ்வும் வீழ்வும் அடைந்திருப்பதனை வெகு விசனத்துடன் நோக்கி, பொருளாதாரம் சார்ந்த காரணிகளினாலேயே இப்பாதிப்பு ஏற்பட்டுள்ளது என்பதனை உணர்ந்து, இப்பாதிப்புக்களிலிருந்து இந்நாட்டு தமிழ்ப் புனைகதை இலக்கிய வெளியீட்டுத் துறையை மட்டும் முன்னெடுத்துச் செல்வதற்காக நெறிமுறைகளையும் செயற்பாடுகளையும் ஆராய்வு கீழ்வரும் விதத்துரைகளை முன்வைத்து, இவற்றை நமது அரசு நிறைவேற்ற வேண்டுமெனப்பணிவாகக் கேட்டுக்கொள்ளுகின்றது.

1. இலங்கை புனைகதை இலக்கிய வெளியீட்டாளருக்கு அரசு பின்வரும் வகையில் ஆதரவும், ஊக்கமும் அளித்தல் வேண்டும்.
 - அ) புனைகதை இலக்கிய வெளியீட்டாளருக்குக்கணிசமான ஒரு தொகையை மானியமாக வழங்கல்.
 - ஆ) கடுதாசியை சலுகை விலையில் பெற ஏற்பாடு செய்தல்.
 - இ) எழுத்தாளருக்கு நூல் வெளியீடுவதற்குத் தேவையாகும் தொகையை வங்கிகள் கடனாக வழங்க ஏற்பாடு செய்தல்.
 - ஈ) புனைகதை இலக்கிய நூல்களை அரசு அச்சகக் கூட்டுத்தாபனம் சலுகை விலையில் பதிப்பிக்கவும், வெளியீட்டாளர்கள் செலவைத் தவணை அடிப்படையில் செலுத்தவும் ஏற்பாடு செய்தல்.
2. இலங்கைத் தமிழ் நூல்கள் இந்நாட்டிலே விரிவாகச் சந்தைப்படுத்தப்படுவதற்குக் கீழ்வரும் நடைமுறைகள் கையாளப்படல் வேண்டும்.
 - அ) இந்நாட்டுத் தமிழ்ப் பிரசுரங்களையும் கொள்வனவு செய்யுமாறு தமிழ் நூல் இறக்குமதியாளரைப் பணித்தல்.
 - ஆ) இந்நாட்டுத் தமிழ் நூல்களை அரசு கொள்முதல் செய்து பொது நூல்நிலையங்களுக்கும், பாடசாலைகளுக்கும் வழங்கல்.
 - இ) பரிசளிப்புத் தேவைகளுக்கு இலங்கைத் தமிழ் நூல்களை வாங்குமாறு அரசு நிறுவனங்களைத் தூண்ட்தல்.
 - ஈ) இலங்கைத் தமிழ் நூல்களை விற்பனை செய்வதற்கெனத் தலைநகரிலும் மற்றைய நகரங்களிலும் அரசு நூல் விற்பனை நிலையங்களை நடத்தல்.
3. இலங்கைத் தமிழ் நூல்கள் தமிழர் வாழும் பிற நாடுகளுக்கும் சந்தைப்படுத்துவதற்கு ஏற்ற நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்படல் வேண்டும்
4. வெளிநாட்டுத் தமிழ் நூல்கள், சஞ்சிகைகளின் கட்டுப்பாடற்ற இறக்குமதியை இந்நாட்டுத் தமிழ்நூல் வெளியீட்டுத் துறைக்குப் பெரும் இடையூறுக இருப்பதனால், அதனை நீக்குவதற்குக் கீழ்த்தரப்பட்டுள்ளவற்றை நடைமுறைப்படுத்தல் வேண்டும்.
 - அ) முற்றமுழுக்க வர்த்தக நோக்கத்தோடு வெளிவருவனவும், தனிமனிதனதும் சமூகத்தினதும் ஒழுக்கப் பண்பாட்டுக் கோட்பாடுகளைச் சிதைப்பனவுமாகிய வெளியீடுகள் முற்றாகத் தடை செய்தல்.
 - ஆ) தமிழ் நூல் வர்த்தகத்தை இருவழிப் பாதையாக அமைத்தல்.

ஒரு பார்வை!

“ஒரு கோடை விடுமுறை”

(நாவல்)

‘மணி’

சீமகால்ப் பிரச்சனைகளை மையமாக்கக்கொண்டு இலக்கியம் படைக்கவேண்டும் என்று உரத்த குரல் எழுப்பிக்கொண்டே, திரும்பத் திரும்பத் சாதிப் பிரச்சனை, சீதனப் பிரச்சனை, கரண்டல், வர்க்கம் என்று அரைத்த மாவை அரைப்பதும் ஒரே வார்ப்பில் கதைகளை அமைப்பதும், நமக்கு மிகப் பழக்கமான சங்கதிகள், மிக அபூர்வமாக இரண்டொரு கதைகள் எரியும் சமகால்ப் பிரச்சனைகளை மையமாகக் கொண்டு, காலப் பதிவுகளாக, வெளிவருவதுண்டு. அந்த வகையில் ‘குருதிமலை’ நாவலுக்குப்பின் நமக்குக் கிடைத்திருப்பது திருமதி. ராஜேஸ்வரி பாலசுப்பிரமணியம் எழுதி, ‘அலை’யின் 5வது வெளியீடாக வந்திருக்கும் ‘ஒரு கோடை விடுமுறை’ என்ற நாவல்.

இந்த நாட்டில் இரு தேசிய இனங்களுக்கிடையே ஏற்படும் முரண்பாடுகள் அண்மைக்காலத்தில் முக்கிய சமுதாயப் பிரச்சனைகளாக கூர்மை அடைந்திருப்பது கண்கூடு. ஆனால் இவை இன்னும் நமது புனைகதை இலக்கியத்தில் புகுந்து கொள்ளவில்லை. ‘ஒரு கோடை விடுமுறை’ இதில் முதல் அடி எடுத்து வைக்கிறது.

இங்கிலாந்தில் வாழும் இலங்கை வாசியான பரமநாதன் ஒரு விடுமுறையில் ஈழத்துக்கு வருகிறான். ஈழத்தில் ஏற்பட்ட இனக்கலவரத்தில் அவனுக்கு நெருங்கிய சிலர் ராதிப்படைந்திருக்கின்றனர். ஆனாலும் அவனால் எதுவும் செய்ய முடியவில்லை. மீண்டும் இங்கிலாந்துக்குத் திரும்புகிறான். ஈழத்தில் உள்ள பிரச்சனை அவன் நெஞ்சில் இருந்து மறைந்து விடுகிறது. தனிப்பட்ட சில நலன்களைக் கவனிப்பதில் அவன் கவனம் திரும்புகிறது. இரு தோணியில் கால் வைத்தவனின் நிலை அவனுக்கு. சுயநலத்தின் பெறுபெறு சோகமாக முடிகிறது.

இது ஒரு தனிமனிதனின் கதை அல்ல; ஒரு சமுதாயத்தின் கதை ஒரு

இனத்தின் கதை. இக்கதையில் வரும் ஒவ்வொரு பாத்திரமும் ஒவ்வொரு வகையினரைப் பிரதிநிதித்துவப் படுத்துகிறது.

சொந்த நாட்டில் திறமைக்கு மதிப்பில்லாத காரணத்தால் அக்கரைப் பச்சைகளைநாடும் பரமநாதன், ஒன்றன்பின் ஒன்றாக தம் இனத்தவர்களைக் கட்டவிழ்த்துவிடப்படும் மனிதாபிமானமற்ற மிருக வேட்டையினால்; மனம் கிளர்ந்து தீவிரவாதியாக மாறும் சபேசன்; காதலனால் கைவிடப்பட்டதுமல்லாமல், சுயவர்களால் கற்பையும் பறிகொடுத்து விட்டு நடைப்பிணமாக வாழும் கார்த்திகா, யாழ்ப்பாணத்துக் கட்டுப்பெட்டிகளான பானுமதி, கௌரி, மேல்நாட்டு கத்திரிப் பெண்ணான எலிஸபெத் பேக்கர், பரமநாதனைக் காதல் மனம் புரிந்து கொண்ட ஆங்கிலப் பெண் மரியான், இவர்கள் எல்லோரும் கதையில் உயிருள்ள பாத்திரங்களாக நடைமாடுகிறார்கள். அவர்களுடைய குணநலன்கள், நடையுடை பானிகள் எல்லாம் யதார்த்த பூர்வமாக அவர்களை நம் கண்முன்னே நிறுத்துகின்றன.

சொந்தச் சகோதரர்கள் துன்பத்தில் சாதல் கண்டும் சிந்தை இரங்காத பரமநாதன்கள், எவ்வாறு ‘சொந்த மண்ணுக்கு வந்தபின்னும் ஆங்கிலேயர்களாக நடிக்கிறார்கள் என்பதற்கு அவனுடைய வொட்கா குடியும், தன்னால் கைவிடப்பட்ட கார்த்திகாமேல் அவனுக்கு ஏற்படும் சபலமும் வேறுபல பாசாங்குகளும் நல்ல குத்தலான சான்றுகள்.

கொலை, கொள்ளை, கற்பழிப்பு, தீவைப்பு முதலிய சித்திரவதைகளுக்கு உள்ளாகி, இழப்பதற்கு இனி எதுவுமே இல்லை என்ற நிலையில் வாழும் சபேசன்களுக்கு ‘உபதேசம்’ செய்யவரும் பரமநாதன்களுக்கு, சபேசன் நல்ல டோஸ்கொடுக்கிறான். வெளிநாட்டுச் சுகங்களில் திளைக்கும் நம்மவர்களுக்கு இவை நல்ல ‘விழிதிறப்புக்கள்’

கதை சொல்லும் உத்தியில், ஈழத்து எழுத்தாளர்கள் தெரிந்து கொள்ள

வேண்டிய பல சிறப்பம்சங்கள் இந்த நாவலில் உள்ளன.

(I) கதாசிரியம் பழன் மாதிரி அவ்வப்போது மூக்கை நுழைத்து ‘லெக்சர்’ அடிக்காமல், பாத்திரங்களை மட்டுமே பேசவிட்டிருப்பது.

(II) அநாவசிமான வளர்த்தல் இல்லாமல், வாசகர்களுக்கும் சிந்தனை உண்டு என்ற அங்கீகரிப்பில் காட்சிகளை வேகமாக நகர்த்திச் சென்றிருப்பது.

(III) பாத்திரங்களின் உரையாடல்கள் அர்த்தமுள்ளதாகவும், அலம்பல் இல்லாமலும் with ஆகவும் அமைந்திருப்பது.

(IV) ஒவ்வொரு பாத்திரத்தினதும் சின்னச் சின்ன குறை, நிறைகளையும் மிக நுணுக்கமாக வெளிப்படுத்தியிருப்பது.

(V) கதையின் கரு (‘தீம்’) இம்மியும் சிதறுண்டு போகாமல், கதை முழுவதும் அதையே குவி மையமாகக் கொண்டு வளர்ந்திருப்பது.

ஒருசிறு எச்சரிக்கை, கதையில் ‘பிரச்சனையையும் சொல்லி அதற்குப் பரிகாரமும் சொல்லவேண்டும். வர்க்காரியாகப் பாத்திரங்கள் வர்க்கப்படிருக்க வேண்டும் வர்க்கமுரண்பாடுகள் சித்தரிக்கப்பட்டிருக்கவேண்டும், என்று கையிலுக்கண்ணாடியுடனும் போஸ்மோட்டம் செய்யும் ஆயுதங்களுடனும் அணுகுபவர்களுக்கு இந்த நாவல் நிச்சயம் ஏமாற்றத்தையே கொடுக்கும்.

ஆனால், நாவலை ஒரே மூச்சில் படித்து முடிக்கச் செய்யும் விறுவிறுப்பும் படித்துமுடித்ததும் மிக நீண்டநேரம் நம்மைச் சிந்திக்கச் செய்யும் சிறப்பும் இந்த நாவலுக்கு உண்டு.

இக்கட்டத்தில் நாவலின் பதிப்புரை கூறும் சில கருத்துக்களையும் நமது சிந்த

னையில் கொள்ளுதல் தகும்.

'கூர்மையடைந்துவரும் தேசிய இனப்பிரச்சனையின் சில பரிமணாங்கள் இந்நாவலில் வெளிப்படுகின்றன..... சமூக இக்கரையும் கலைத்துவரும் இவ ரது படைப்புகளில் இணைந்து வெளிப்ப டுகின்றன.....'

கதாசிரியர் சொல்லும் ஒரு கருத் தும் கவனிக்கத்தக்கது.

'சில வேளைகளில் உண்மைகளை அப் பட்டமாக எழுதிவிடுறேன். உண்மை கள் சிலவேளை தர்மசங்கடமாய் இருப் பதாகப்படுகிறது. ஆனால் அவை தவிர்க் கப்படமுடியாதவை. சொல்லப்பட வேண்டியவை. என் நாவல்களிலும் சிறு கதைகளிலும் சொல்லப்பட்டு விடுகின் றன. ஆனால் பிரச்சனைகளுக்குப் பயந்து எங்களைச் சுற்றியிருக்கும், எங்களைப் பிணைந்திருக்கும் பிரச்சனைகளைச் சொல் லாது விடுவது கோழைத்தனம்....'

இவ்விரு கருத்துக்களும் நாம் ஆழ்ந்து சிந்திக்கவேண்டியவை. மேலோட்டமா கப் பார்ப்பவர்களுக்கு இது ஏதோ இனக்கலவரம் பற்றிய நாவல் என்றே எண்ணத்தோன்றும் ஆனால் உண்மை அதுவல்ல, தான், தன்குடும்பம், தன் சுற்றம் என்று வாழ்பவர்கள் நமது இனத்தைப் பாதிக்கும் பிரச்சனைகளுக்கு எவ்வாறு முகம் கொடுக்கிறார்கள் என் பதே இக்கதையின் கரு. கதையின் கரு எதுவாக இருந்தாலும், அக்கதையைச் சொல்லும் மூறை, இறுக்கம் கூர்மை, ஆழம்- இவையே ஒரு நாவலின் சிறப் புக்கு முத்திரைகள். இந்த நாவல் அந்த வகையிலும் சிறப்புப் பெறுகிறது, என் பேத இங்கு முக்கியமானது.

இனப்பிரச்சனை என்றாலே ஒதுங்கிக் கொள்ளும் எஸ்கேப்பிஸ மனப்பான் மையினர், இந்நாவலின் முன்னுரையில் நிர்மலா, நித்தியானந்தன் கூறும் ஒரு

கருத்தை நெஞ்சில் நிறுத்தித் தெளிவு பெறவேண்டியது அவசியம்.

'...தமிழர் தேசிய ஒடுக்கல், விழிப் புணர்வு பற்றி இலக்கியம் படைத்தால், இனவாதம் பேசுகிறோம் என்று கூறி, சிங்களப் பெருந்தேசிய வாதத்துக்கு அடிமையாகிப்போன இலக்கிய விமர்ச கர்களின் புண்ணியத்தில் தமிழ் மக்க ளின் தேசிய அபிவிருத்திகளை வெளிக் கொணரும் ஒலிக்கியம் வளராமல் முளே யிலேயே நசித்துவிட்டது..'

இந்நாவலைப் படித்தபின், திருமதி. ராஜேஸ்வரி பாலசுப்பிரமணியத்தின் பிற நாவல்களான 'சிறுமுகிற் கூட்டங் கள்' 'உலகமெலாம் வியாபாரிகள்' 'தேம்ஸ் நதிக்கரையில்' முதலியவற்றை படிக்கவேண்டும் என்ற ஆவல் தீவிரமா கிறது அவை எமது கைகளில் கிடைக் கும் நானே வெகுவாக எதிர்பார்க்கி றோம்.

சமத்துவ பேரிகை!

மண்ணிறப் லவகை வண்ணம்ப டைத்திடும்
மானுடர் - என்பவரே, - நெடு
விண்ணிற்பு துமைகள் பண்ணிப்பு கழ்பெறு
வித்தக நண்பர்களே, - ஒரு
சண்ணமி தித்தொரு கண்ணைம தித்திடக்
காரணம் உள்ளதுவோ? - உயர்
பண்ணைம றுத்திடும் எண்ணமி சைத்திடு
பாடலும் நல்லதுவோ?

அண்ட வெளியிடை நின்றுசுழன்றிடும்
அம்புவி யாருடைமை? - அதை
உண்டுபடுத்திடுகின்ற எளியரை
ஓம்புதல் யார்கடமை? - அடர்,
பண்டுமு தல்அவர்-தொண்டுபுரிவது
பாரையு யர்த்தவன்றோ? - அவர்
கொண்தி ரிந்திடு கின்றவு டல், எரி
கொள்ளிநி கர்த்ததன்றோ?

பாரதி யாற்புகழ், பேரதி கம்பெறப்

பற்பல செய்திடுவார் - அவன்

ஆரத்த முவிய வீரப்பு தல்வரை

ஆண்டுயர் வெய்திடுவார்! - இவர்

சோரம திக்கினி யாருமி ரைப்படல்

சுத்தம டத்தனமே - அட,

பாரிற்ச மத்துவ பேரிகை யிற்கெடும்

பச்சைத்து ரைத்தனமே!!

அட்டைப்படத்தை அலங்கரிக்கும் கவிதை.

- ஜீவா ஜீவரத்தினம்

பாரதியின் வெற்றிப் பாதை!

பெருங்கவிக்கோ

விதிக்கும் விதிசெய்தான் பாரதி - நெஞ்சு
 வீணை இசைத்தவன் பாரதி - விஞ்சு
 மதிக்குக் கருவானான் பாரதி - வஞ்சு
 மடமை சாடினான் பாரதி - அறிவு
 நதிக்குக் கரையானான் பாரதி - ஓங்கு
 நாட்டுக் காவலன் பாரதி - பொல்லாச்
 சதிக்குக் கூற்றானான் பாரதி - கோடித்
 தடைகள் எதிர்த்தவன் பாரதி
 கொள்கை அரிமாபோல் நிமிர்ந்தனன் - ஈனக்
 குலைபடுங்கியே ஆர்த்தனன்! தீய
 கள்ளம் கபடத்தைச் சாடினன் - அன்புக்
 கனலால் பொசிக்கத்தே டினான்! - பேதைக்
 குள்ள மனங்கொண்ட எத்தரை - ஆழக்
 குழியில் போட்டுப் புதைத்தனன் அட்டே
 எள்ளி நகைத்தனன் இடரினை - வெற்றி
 ஏற்றம் தொடுக்கப்பா இயற்றினன்
 படித்தும் குதுகல் செய்பவர் - கல்விப்
 பண்பறிந்தும் கீழ் வாழ்பவர், - நன்கு
 நடித்து வாழ்கின்ற நாயினர் - செல்வர்
 நாலு பிச்சைக் காசுகள் - வந்து
 கொடுத்தால் தலைகள் ஆட்டுவர் - ஆட்சிக்
 குருடர் பதவிக் கலைபவர் - வாய்
 மடுத்துத் துரோகம் மதிப்பவர் - தாய்
 மண்ணின் பகைவராம் என்றனன்!

தத்துவம் பலப்பல கூறினான் தவம்
 சார்ந்த பேரின்பம் கூறினான் - பல
 வித்தை அறிவியல் தொழில்களின் - நல
 மேன்மை விளம்பியும் உள்ளனன் அன்பு
 நத்தும் அறநெறி உரைத்தனன் புது
 நடையின் தமிழ்நெறி விண்டனன்!
 எத்திக்கும் புகழ் மேவிட - அவன்
 எண்ணில் லாவகை இயம்பினன்!
 படித்துப் படித்துச் சுவைக்கிறார் - அந்தோ
 பாதகத்தில் நடக்கிறார் - நேர்மை
 இடித்துச் சமாதி செய்பவர் - தானை
 ஒருதான் பிடித்து வணங்கியே - நீதி
 மடியத் தொழில்கள் புரிகிறார் - பின்பு
 மாலைபோட்டுப் பாரதி - தன்னை
 முடிநூற்றாண்டுவிழா வெடு வேடம்
 முனைந்து காட்டவும் வருகிறார்!
 பேசிப் பேசித் தோற்றவர்! - செயல்
 பெருக்கக் காணக் கூற்றுவர்! - தமக்குள்
 ஏசிஏசிக் கதைக்கிறார் - சாதி
 இழிவுப் போர்வை மறைகிறார்!
 பாசி படிந்த தமிழ் சாதியே - பாரதி
 பாதை மறந்தனை நீதியோ? - அட
 வேசித் தனத்தினைக் கொன்றிடு - பாரதி
 வெற்றிப் பாதையில் நின்றிடு.

எமது வாடிக்கையாளர்களே!

விரும்புடன் நீங்கள் பெற்றுக்கொள்ளும் சாக்கு, போத்தல், பித்தளை, அலுமினியம், புதிய படங்குகள், வெற்றுச் சாக்குகளும் சகல பழைய இரும்புச் சாமான்களும் நியாயமான விலையில் பெற்றுக்கொள்ள விலையம் செய்யுங்கள்!

ஜெயலட்சுமி ஸ்தாபனத்திற்கு

JAYALEDCHUMI STORES

General Merchant & Commission Agent.

Dealers in: Gunny-Bags & Bottles Etc.

Prop: G. KIRUPAINAYAGI.

Div. No. 1, Main Road, KARAITIVU - E. P.

‘பாரதி பாடல்களின் பறவைகள்’

(வ. அ. இராசரத்தினம்)

பறவைகளைப் பாடத கவிஞர்கள் அன்றும் இல்லை. இன்றும் இல்லை. பாரதியார் பாடல்களிலும் காக்கை, சிட்டுக்குருவி, அன்னம், மயில், குயில் போன்ற தமிழ் நாட்டுப் பறவைகள் இடம் பெறுகின்றன.

ஆனாலும் பேராசிரியர் கல்கி பாடியிருப்பதுபோல நாம் தீரமின்று வாழ்ந்த காலத்தில் தன் சிங்கநாதத்தால் நம்மைத் தட்டி எழுப்பியவன் பாரதி. அவன் கவிதைகளில் இப்பறவைகள் எல்லாம் வெறும் மரபையொட்டித்தான் பாடப்பட்டனவா? அல்லது வெறுமனே உவமானத்திற்காக மட்டுமா? என்று கேட்டால், காக்கை குருவி எங்கள் ஜாதி, என்று ஜெயபேரிகை கொட்டிய பாரதி அப்படிப் பாடியிருக்கமுடியாது என்று தான் சொல்லத் தோன்றும். மேலும் வினாயகரைத் தொழுவந்த பாரதி,

பேசாப் பொருளைப் பேச நான்துணிந்
தேன்
கேட்கா வரத்தைக் கேட்க நான் துணிந்
தேன்
மண்மீதுள்ள மக்கள் பறவைகள்
விலங்குகள் பூச்சிகள் புழ்ப்புண்டுமரங்கள்
யாவும் என்வினையால் இடும்பைதீர்ந்தே
இன்பமற்றன்புடன் இசைந்து வாழ்ந்தி
டவே
செய்தல் வேண்டும் தேவா தேவா

என்று பிரார்த்திக்கிறான். ஆயாம் தன்வினையால் இடும்பை தீர்ந்து பட்சிகளும் மிருகங்களும் பூச்சிகளும் மனிதர்களும் இணங்கி வாழவேண்டும் என்று விரும்பினவன் பாரதி. பறவைகளையும் கூட மனிதர்களோடு சரிசமானமாக நேசித்த பாரதி தன் பாடல்களில் அவற்றை எப்படிக்கையாள்வதென்று என்பதைப் பார்ப்போம்.

பாரதி பாடல்களின் தொகுப்பை முழுமையாக எடுத்துக் கொண்டு ஆராய்ந்தால் முதலிற் பாரதமாதா திருப்பள்ளியெழுச்சி என்ற பாடலிற் தான் ‘புள்ளினம் ஆர்த்தன’ என்று பறவைகளைப் பற்றிச் சொல்வதை காண்கிறோம். பாரத மாதா திருப்பள்ளியெழுச்சி என்ற இந்தப்பாடல்கள் நமக்கு

மாணிக்கவாசகரின் திருப்பள்ளியெழுச்சியை நினைவுபடுத்துகின்றன. இப்பாடல்களுக்கு மாணிக்கவாசகரே பாரதிக்கு வழிகாட்டியாவார்.

ஆனால் திருப்பெருந்துறைபுற சிவ பிரானை மாணிக்கவாசகர் துயில் எழுப்புவதற்கு கூவன பூங்குயில், கூவினகோழி குருகுகள் இலம்பின என்று மென்மை யாகத்தான் குரல்கொடுக்கிறார்.

பாரதியோ, தாழ்வுற்று வறுமை மிஞ்சி விடுதலை தவறிக்கெட்டு புன்மையிருட்கனத்தில் துயில் கொள்ளும் பாரதத் தாயைப் புள்ளினங்கள் ‘ஆர்த்து’ முரசத்தைப்போல, வெண்சங்கைப் போல ஆர்த்து எழுப்பவைக்கிறார். துயில்கொள்ளும் தாயை எப்படியாவது எழுப்பிவிடவேண்டும் என்ற கவியின் ஆத்திரந்தான் இந்த ஆர்த்தலா?

இன்னொரு காலைப் பொழுதுவே பாரதி பறவைகள் பலவற்றைக் காண்கிறான். அவைகளின் கவலைற்ற வாழ்வகதற்கிரமான போக்கு இவையெல்லாம் விடுதலைக் கவியின் மனதிற் சித்தனாதனை எழுப்புகின்றன நமக்கு ஒரு நாடகத்தையே சித்தரித்துக் காட்டுகிறான்.

தென்னைப் பசுநகீற்றைக் கொத்திச் சிறுகாக்கை
மின்னுகின்ற தென்கடலை நோக்கி
விழித்தது.

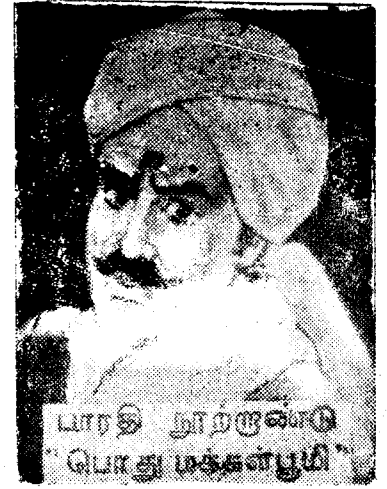
கன்னங்கருங்காகக் கூட்டம் அங்கே வருகிறது. அதைத்தான் காக்கை பார்த்துக்கொண்டிருக்கிறது.

சின்னக்குருவி ஒன்று எதைநோக்குகிறாய்? என்று காக்கையிடம் கேட்கிறது

பச்சைக்கிளி அதே கேள்வியைக் குருவியிடம் கேட்கிறது.

கிளியும் குருவியும் சேர்ந்து அதே கேள்வியைக் காக்கையிடம் கேட்கின்றன. அதற்குக் காக்கை சொல்கிறது.

ஏழு நாள் முன்னே இறைமகுடந்தான் புனைந்தான்
வாழியவன் எங்கள் வருத்தமெல்லாம்
போக்கிவிட்டான்
சோற்றுக்குப் பஞ்சமில்லை போரிமலை

11-12-81 முதல் 11-12-82 வரை

துன்பமில்லை
போற்றற்குரியன் புது மன்னன்
காணீரோ

என்று காக்கைகள் தெரிந்து கொண்ட புது மன்னனின் புகழ்பாடுகிறது. அந்தப் பொதுமன்ன காக்கை.

பிணஞல் வந்து சேட்ட அன்னத்திற்கும் காக்கை அச் செய்தியைச் சொல்கிறது. அன்னம் அதைக் கேட்டு மன்னர் அறம் புரிந்தால்

வையமெல்லாம் மாண்பு பெறும் ஒற்றுமையால் மேன்மையுண்டாம்
ஒன்றையொன்றுதான் பிழைத்தால்
குற்றமொன்று கண்டாற்
குறைவுண்டோ வாழ்வினுக்கே

என்று ஆமோதித்து விட்டுப் பறக்கிறது சுதந்திரமின்றி தம்முள்ளே ஒற்றுமையின்றித் தறிகெட்டு நின்ற தனது சமூகத்தைக் கண்டு குமுறிய பாரதி, காலைப் பொழுதிற் கூடிய பறவையினத்தைக் கண்டு தனக்கே சாந்தி தேடிக்கொள்வது போல அமைந்துள்ளது இந்தக் காலைப் பொழுது என்ற அவன் கவிதை.

அந்திப்பொழுதின் போதும் கண்ணுக்கிய கருநிறக் காக்கை காவெனக் கத்துவதும், தென்னை மரக்கிளை மீதிற் பச்சைக்கிளி கிச்சிடுவதும், சின்னக்குருவி ஒன்று ஜிப்பென்று விண்ணிடைபூசலிட்டேருவதும், பருந்து வட்டமிடுவதும் சேவல் சக்திவேல் என்று கூவுவதும் பாரதுக்கு

கோலமிட்டு விளக்கினை ஏற்றி

கூடி இன்று பராசக்திமுன்னே
ஒலமிட்டுப் புகழ்ச்சிகள் சொல்வார்

உண்மை கண்டிலர் வையத்து
மாக்கள்

என வெறுப்போடு பேச வைக்கிறது
பறவைகளைப் போல வாழ்ந்தாலோ
என்று பாரதி ஏங்குகிறாள்.

இப்படியாகப் பறவைகளின் சுதந்திர வாழ்க்கையைக் கண்டு வியந்து மனிதர்களால் அவைகளைப்போன்று சுதந்திரமாக வாழமுடியவில்லையே என்று குமுறிய பாரதி

விட்டு விடுதலையாகி நிற்பாய் - இந்த
செட்டைக் குருளியைப் போல

என்று தன் சுதந்திர வேட்கை முழுமையும் கொட்டிக் குவித்துச் சிட்டுக்குருவிப் பாடலைப் பாடியிருக்கிறாள். எட்டுத்திசையும் பறந்து திரியவும், மட்டுப்படுத்தப்படாது கொட்டிக்கிடக்கும் வான் ஒளியின் மதுச்சுவையை மாந்தவும், பெட்டையோடு கூடி இன்பம் பெறவும், குஞ்சைக் காத்து மகிழவும், முற்றத்திற்கண்ட தானியத்தை எடுத்து உண்ணவும், மற்றப் பொழுது கதைசொல்லி இன்பந்துய்க்கவும் பின்னர் வைகறையில் எழுந்து பாடவும் ஆமாம் நாமெல்லாம் சிட்டுக் குருவிகளாகத்தான் பிறக்க வேண்டும் பாரதி விரும்புவதுபோல!

இப்படியாகப் பறவைகளின் சுதந்திர வாழ்வில் மனதைப் பறிகொடுத்த பாரதி, கொத்தித் திரியும் கோழியைக் கூட்டினையாடு, எத்தித்திரியும் காகத்திற்கு இரக்கப்படு சின்னஞ்சிறு குருவி போலப் பறந்துதிரி பறவைகளைக்கண்டு மனதில் மகிழ்ச்சிகொள் என்று பாப்பாக்களுக்கு உபதேசிக்கிறார்.

இப்படியாக தன் முன்னோர்களின் மரபினின்று ஓரளவு வேறுபட்ட பாரதி, மரபை யொட்டிக் கிளியைத்தாது சொல்லவும் விடுகிறார். எனினும் தில்லையம்பலத்தே நடஞ்செய்யும் பிரானின் செல்வத்திருமகனிடம் கிளியைத் தூதுவிட்ட பாரதி. சொல்லவல்லாயோ? என்கிறாயிடம் கேட்பதிலும் - உன்னாற் சொல்ல முடியுமா? என்று கேட்கையில் மற்றவர்களின்றி மாறுபடுகிறாள். கிளிக்கண்ணிகள் என்ற மரபு வழிப்பாடலைப் பாட வந்தயோதும், வள்ளிக்கணவன் பேரை

வழிப்போக்கர்சொன்னாரென்று உள்ளம் உருகாமல், அச்சமும் பேடிமையும் அடிமைச்சிறுமதியும் கொண்டவர்களாய், வாயைத்திறந்து சும்மா வந்தே மாதரம் பாடித்திரியும் எத்தர்களைச் சமூகத்திற்கோலுரித்துக் காட்டத்தான் பாரதி அதைப்பயன்படுத்தினாள். அதைப்போலவே மாணிக்கவாசகரைப் பின்பற்றித் திருத்த சாங்கம் பாடவந்த பாரதி, தன்கிளியின் வாய்வழியேதான் வெகுவாக நேசித்த பாரதமாதாவின் நாமம், நாடு, நகர், ஆறு, மலை, ஊர்தி, படை முரசு, தார், கொடி இவைகளைத்தான் பாடினாள். கிளியைக் கூண்டிலடைத்து வளர்க்கும் கொடுமையைச் சகிக்காத பாரதி கண்ணர் பாடலிலே கூண்டுக்கிளியைப் போற் தனிமைகொண்டு மிகவும் நொந்தேன். என்று பாடுகிறாள்.

ஆனால் இந்தப்பறவைகளுக்கெல்லாம் மேலாகப் பாரதி நமக்குத் தந்து விட்டுப் போயிருக்கும் 'முதுசொம்' அவனது குயில்தான்! காணிநிலம் வேண்டும் என்ற பாடலிதான் அவனது குயிலின் குரல் முதலாவதாக நாம் கேட்கிறோம். உலகின் எந்த நாட்டுக் கவிஞனுமே ஆசைப்படாத போசையாக 'தன் பாட்டுத்' திறத்தாலே இவ்வையத்தைப் பாலித்திட பாரதிக்கு காணிநிலம், கேணி, தென்னை, நிலாவொளி, பத்தினிப் பெண் என்ற பல்வேறு செளகரியர்களோடு 'கத்துங்குயிலோசை' வேண்டுமாம் ஆமாம் குயிலின் கூவல் அல்ல, 'கத்துங்குயிலோசை'தான் வேண்டும் என்கிறாள்.

வேடனின் அம்பு பட்டு தன் பெண்கிரெஞ்சம் இறந்ததைக்கண்ட ஆண் பறவையின் சோகந்தான் வால்மீகி இராமாமணம் எழுதக் காலாக அமைந்ததாம். சோகத்திலிருந்துதான் அருமையான கவிதைகள் பிறப்பதாக மேனாட்டுக் கவிஞரவனும் பாடியிருக்கிறான். தன் பாட்டுத்திறத்தாலே இவ்வையகத்தைப் பாலித்திட விரும்பிய கவிஞனும் அத்தகையதொரு சிறந்த கவிதையை எழுதுவதற்குத்தான் குயிலின் சோக இசையைக் கேட்க விரும்பினான்! ஆமாம் அவன் எழுதிய 'குயில்' என்ற நீண்ட காவியத்திற்குட எவ்விடத்திலும் குயில் கூவியதாகவே அவன் குறிப்பிடவில்லை.

அந்தக் குயில் என்ற காவியத்தை பட்டப்பகலினிலே பாவலர்க்குத் தோன்றுவதாம் நெட்டைக்கனவு என்று பாரதி குறிப்பிடுகிறாள். அது நெட்டைக்கனவு

மட்டுமல்ல ஒரு மோஹனமான கனவு. அந்த மோஹனக் கனவை இந்தக் கட்டுரையில் அடக்கிவிட எனக்கு விருப்பமாயில்லை. பிறிதோர் கட்டுரையாகப் பார்ப்போம். ஆனால் ஒன்றே ஒன்றை மட்டும் இங்கு குறிப்பிடவிரும்புகிறேன்.

காலமாற்றத்தின் காரணமாகப் பாரதியின் தேசியப் பாடல்கள் சில கிரஞ்சிவத்துவம் பெறாமலே போகக் கூடும் ஆனால் பாரதியின் குயில் தமிழ் இலக்கியத்திற்கு காலங் காலமாய்க் கற்பாந்த காலம் வரை கூவிக்கொண்டேயிருக்கும்

With best compliments from;

BATTICALOA STORES

DEALERS IN: WINE SPIRITS AND OIL AND STORES ETC.

No: 27, Main Street,
BATTICALOA.

Telephone: 2317

பாரதி கண்ட

சமுதாயம்.

புலவர் ஏ. டபிள்யூ. அரியநாயகம்
கார்மேல் பாத்திமா கல்லூரி, கல்முனை.

“தமிழகம்! தமிழுக்குத் தகுடையர் வளிக்கும்
தலைவனை எண்ணித் தவங்கிடக் கையில்
இலகு பாரதிப் புலவன் தோன்றினான்!
பைந்தமிழ்தேர்ப் பாகன் அவனோடு
செந்தமிழ்த் தேனீ சிந்துக்குத் தந்தை!
குவிக்கும் கவிதைக் குயில் இந் நாட்டினைக்
கவிழ்க்கும் பகையைக் கவிழ்க்கும் கவிமுரசு;
நீடுதுயில் நீங்கப் பாடிவந்த நநிலா
காடு கமழும் கற்பூரச் சொற்கோ!
கற்பனை ஊற்றும் கதையின் புதையல்
திறம்பாட வந்த மறவன்; புதிய
அறம்பாட வந்த அறிஞன்; நாட்டிற்
படரும் சாதிப் படைக்கு மருந்து!
மண்டும் மதங்கள் அண்டா நெருப்பவன்;
அயலார் எதிர்ப்புக் கணையா விளக்கவன்
என்னென்று சொல்வேன்! என்னென்று சொல்வேன்!
தமிழால் பாரதி தகுதி பெற்றதும்
தமிழ்பா ரதியால் தகுதி பெற்றதும்!”

எனப் பாரதிதாசனால் புகழ்ந்துரைக்கப்பட்ட
வர் மகாகவி சுப்பிரமணிய பாரதியார் ஆவர். பண்டி
தர்களே படித்துப்புரிந்து கொள்ளக்கூடிய செய்யுட்களே
நிறைந்திருந்த தமிழகத்தில் பாமரமக்களும் புரிந்து
கொள்ளுமாறு பாக்களுக்கு எளிமையும், இனிமையே
யும் தந்தவர்.

அடிமைத் தனையில் கட்டுண்டு அல்லலுற்று,
“தாழ்வுற்று வறுமை மிஞ்சி விடுதலை தவறிக்கெட்டு
பாழ்பட்டுக் கிடந்த” மக்களிடையே ஒரு புதிய வேகத்
திகை உண்டு பண்ணியவை பாரதியாரின் கவிதைகள்.

“மாதர் தம்மை இழிவு செய்யும்
மடமையைக் கொளுத்துவோம்” — பாரதி.

இருளில் வாழும் எண்ணங்கள்

சிறுகதை

“அன்புமணி”

வா லிப வயதில் எல்லோருக்கும் ஏற்ப
டுகின்ற லட்சிய வேகம் வடிவேலையும்
பிடித்தது அதன் பயனை இப்போது
அவன் அனுபவிக்கிறான்.

தாய்க்குலம் என்று போற்றுகின்ற
பெண் இனத்தை வரதட்சணை என்ற
கீழ்த்தரமான வியாபாரத்தால் அவமா
னப்படுத்துவதா? சீதனம் என்ற கொடிய
வியாதி, போயும் போயும் பெண்ணைத்
தெய்வமாகப் போற்றுகிற தமிழ் இனத்
திலா பரவவேண்டும்? மேல் நாட்டிலோ
கீழ் நாட்டிலோ வேறு எந்த இனத்
திலோ இந்தக்கொடிய வழக்கம் கிட்ட
யாதே அவ்வளவு ஏன் நமது அயல்விட்
டுக் காரராகிய சிங்கள மக்களிடையே
கூடக் கிடையாதே.

காலம் காலமாக எத்தனையோ
ஆத்மஞானிகளாலும் அரசியல் தலைவர்
களாலும், அறிஞர் பெருமக்களாலும்
முயன்று ஒழித்துவிட முடியாத இந்தக்
கொடிய வியாதியை, சீதனப் பேயை
கேவலம் ஒரு மூன்றாம் வகுப்பு கிளர்நீக்
கான வடிவேல், தன்னந்தனியனாக
எதிர்த்துப் போராட முடிவு செய்தான்.

அநேகமான ஆண்களுக்கு தாங்கள்
தங்கியிருக்கும் வீட்டில் அல்லது எதிர்
வீட்டில் யாராவது ஒரு அழகான பெண்
ணைச் சந்திக்கும் போதுதான் ‘வாங்க
மாட்டேன் வரதட்சணை’ என்ற வைராக்
கியம் உண்டாகும். ஆனால் வடிவேல்
‘நியூமெட் றீட்டர்ஸ்’ பாடப் புத்தகத்
தில் ‘சின்ட்ரல்லா’ கதையைப் படித்த
போதே மனதில் உறுதியாக அந்தத் தீர்
மானத்தை எடுத்துக்கொண்டான்.

பின்னால் அவன் வாசித்த கதைகள்
ளும், பார்த்த சினிமாப் படங்களும்
இந்த உறுதியை மேலும் வலுப்படுத்தின
கதைகள், நாவல்கள் வாசிக்கிற கெட்ட
பழக்கத்தினால் இப்படிப் புத்தி பேதலித்
துப் போகும் என்று படித்துப்படித்துச்

சொன்ன அவன் தாய்மாமன் பிற்காலத்
தில் தான் சொன்னது சரியாய்ப்போ
யிற்றே என்று மார்தட்டிக் கொள்கிற
அளவுக்கு வடிவேலனின் உறுதி உறுதி
யாக இருந்தது.

“என்னடா சொல்கிறாய்? வீடு,
வாசல், எதுவும் இல்லாமல், சீதனமும்
வாங்காமல் நீ அந்தப் பெண்ணைக் கல்
யாணம் செய்யப்போகிறாயா? உனக்
கென்ன பைத்தியமா பிடிச்சிருக்கு?
போதும் நீ உத்தியோகம் பார்த்த லட்
சணம் பேசாமல் மாற்றம் எடுத்துக்
கொண்டு ஊரோடு வந்து சேர்”

“அம்மா, நமக்கெதற்கம்மா சீத
னம்? நான் உனக்கு ஒரு மகன் நமக்குச்
சொந்தமாக இந்த வீடு இருக்கிறது
உன் கண்ணுக்கு. பிறகு இந்த வீட்டில்
நான்தானே இருக்கவேண்டும் நான்
இருப்பதென்றால் இன்னொரு வீடும்
வசலும் எதற்காக?”

“இந்த யாடல்வொருத்தன்
ஒன்றுக் கூப் பத்தாக வீடு வாசல் தேடிப்
போடுறான் எதற்காக? அதனால் லாபம்
இருக்கு சொத்துக்கு எப்போதுமே
மதிப்பு உண்டு அது மட்டுமல்ல சொத்து
வைத்திருப்பவர்களுக்கும் மதிப்பு
உண்டு”

“இந்தப் பேர்லி அந்தஸ்து எல்லாம்
நமக்கு வேண்டாம் அம்மா”.

“இது போலி அந்தஸ்து இல்லை
யடா? இதுதான் உண்மையான அந்
தஸ்து வீடு, வளவு, பொக்கம், நகை
நட்டு, காணி பூமி, இவையெல்லாம்
சீதனமாக வாங்குவது ஒரு அந்தஸ்துக்
காகத்தான். இந்தப் பக்கத்தில் வீடு,
வளவு, போடப்பட்ட நகையுடன், குறை
ந்த பட்சம் ரூபா பத்தாயிரம் சீதனம்
இல்லாமல் பார் கல்யாணம் செய்திருக்
கிறார்கள்? சொல் பார்க்கலாம். போன

மாசம் புனிதவதிக்கு கல்யாணம் நடந்
ததே ரூபகம் இருக்கிறதா? மாப்பிள்ளை
ஒரு பீயோன் சீதனம் பத்தாயிரம், அத்
துடன் வீடு, வளவு, போடப்பட்ட
நகை”

“இந்த அநியாய வழக்கத்தில் நாமும்
பங்கு கொள்ளவேண்டுமா?”

“எதுடா அநியாயம்?”

“நான் உனக்கு ஒரே மகனாக இல்லா
மல் ஒரே மகளாக இருந்திருந்தால் இப்
போதும் இப்படிச் கேட்டிருப்பாயா?”

“வேண்டாத கற்பனை எல்லாம்
உனக்கு எதற்கு? நான் சீதம்எதிர்பார்ப்
பதற்கு ஒரு முக்கிய காரணம் இருக்கு.
இந்த ஊரில் நம்மை உதாசீனம் செய்து
உதறித் தள்ளியவர்கள் முகத்தில் கரி
பைப் பூசுவதற்கும், சமுதாயத்தில் ஒரு
அந்தஸ்தைப் பெறுவதற்கும் நான் உன்
கல்யாணத்தைத்தான் மலைபோல நம்பி
யிருக்கிறேன். என் நம்பிக்கையில்மண்ணை
அள்ளிப்போட்டுவிடாதோ”.

தாயின் உள்ளம் வடிவேலுக்குப்
புரிந்தது.

தந்தையின் மறைவுக்குப் பிறகு வடி
வேலை ஒரு மனிதனாக ஆக்குவதற்கு
அவன் தன்னைச் சக்கையாகப் பிழிந்தி
ருந்தான். அந்தக் காலத்தில் ‘போக்
கத்த பொன்னம்மா’க் கிழவி என்ற
அவளை ஒதுக்கி வைத்திருந்த ஊரார்.
வடிவேலுக்கு கிளர்நீக் உத்தியோகம்
கிடைத்ததும் மெல்ல மெல்ல அவளோடு
ஒட்ட முனைந்தார்கள்.

ஊரின் நாலா பக்கமுமிருந்து திரும்
மணப்பேச்சுக்கள் அவன் வீட்டை
நோக்கி வந்தன. சேர்மன், போஸ்ட்
மாஸ்டர், கிரூப்பர் போன்ற பெரிய
புள்ளிகளின் தூதர்களும் மூன்றாம்,

நாலாம் ஆட்கள் மூலமாக வந்து சேர்ந்தன. கிழவிக்குப் பெருமை பிடிபடவில்லை.

தன்னை ஒரு காலத்தில் எள்ளிநகையாடிய ஊரவர்களின் கொட்டத்தை அடக்குவதற்கு இறைவன் நல்லதொரு வாய்ப்பைத் தந்தான். என்று உள்ளூர மகிழ்ந்தாள் அவள். தாய்க்கு அடங்கிய பிள்ளையாக வளர்ந்த வடிவேல் தன் எண்ணத்தை செய்வான் என்று அவள் முழு நம்பிக்கை வைத்திருந்ததிலும் தவறில்லை.

வடிவேல் யோசித்தான்.

தாயின் மனம் நோகாமல் மெல்ல மெல்ல அவள் மனதைமாற்றவேண்டும் தன் லட்சியம் நிறைவேறுவது எவ்வளவு முக்கியமோ, அதைவிட முக்கியம், கடைசிக் காலத்தில் தாயின் உள்ளம் உடைந்து நொறுங்கிப் போகாமல் காப்பாற்றப்படவேண்டியது.

அவள் மாமா ஆறுமுகம்பிள்ளை ஒரு பள்ளி ஆசிரியர். வடிவேலைப் படிக்க வைத்து கிளார்க் உத்தியோகம் பெற்றுக் தரும்வரை பல்வேறு கட்டங்களிலும் பாலமாக நின்று உதவியவர். அதனால் பொன்னம்மாவின் பெருமதிப்புக்குரியவர். அதேசமயம் அவர் இந்தக் காலத்து மனிதர். தனது திருமணத்துக்கு அவர் கொழுத்த சேனம் வாங்கினாலும் மார்க்ஸிஸம் பேசுகிறவர் பேப்பர் படிக்கிறவர் கல்கி, ஆனந்தவிடன் வாசிக்கிறவர். இன்றைய இளைஞர் போக்கைப் புரிந்தவர்.

வடிவேல் அவர் உதவியை நாடிய போது அபயக்கரம் அளித்தார் அவர். காரணம் அப்போது அவருக்குப் பெண் குழந்தைகள் எதுவுமில்லாதிருக்கவில்லை.

கொழும்பில் வேலை பார்க்கும் பையன்கள் சிங்களப் பெண்களைக் கட்டி இழுத்து வந்து, வீட்டுக்குத் தெரியாமல் வெளியூரில் திருமணம் செய்து கொண்டு குடும்பம் நடத்துவது, போன்ற செய்திகள் அவர் மூலம் வடிவேலின் தாயாருக்குத் தெரிய வந்தன.

அது மட்டுமல்ல, தாய் தன் காதலுக்குத் தடையாக நின்றமையால் தற்கொலை செய்துகொண்ட தனயன், காதலுக்குக் குறுக்கே நின்ற கயவர்களை கதியால் வெட்டிக் கொன்ற காதலன்

காதல் கைகூடாமையால் கல்லடிப் பாலத்திலிருந்து சோடியாகக் குதித்த காதலர்கள் போன்ற கொட்டை எழுத்துச் செய்திகளைத் தாங்கி வந்த மித்திரன் பேப்பர்களையும் ஆறுமுகம்பிள்ளை, பொன்னம்மா க் கிழவியின் வீட்டில் வைத்து வாசித்தார்.

'ப்ரெயின் வாஷிங்' நல்ல பலனைத் தந்தது. பொன்னம்மா வடிவேலின் திருமணத்துக்கு ஒரு படியாகச் சம்மதித்தாள்.

தம்பதி சமேதராக வடிவேல் வந்து இறங்கியபோது அந்த ஊரே மூக்கில் விரலை வைத்து வியந்தது.

சேனம் எதுவும் வாங்காமல், வீடு வளவு இல்லாமல் திருமணமா? இது என்னடா அதிசயம்?

'ஊரில் வீடு வளவு காணியுடன், கால் லட்சம் சேனமாகக் கிடைக்கும் எல்லாவற்றையும் உதறித் தள்ளிவிட்டானே இந்தப் பேய் பெடியன்.

'பொன்னம்மா க் கிழவிக்கு நன்றாக வேணும்'.

ஊர் வம்பு அலை மலைபோல எழுந்து பொன்னமாக் கிழவியையும் ஒரு தாக்குத் தாக்கிச் சென்றது.

வந்த புதிதில் பொன்னம்மா மருமகளை மிகவும் அன்பாகத்தான் நடத்தினாள். ஆனால் போகப் போகக் கடுகடுப்பும் சிடுசிடுப்பும் அவள் போக்கில் இடம் பெற்றன. ஆரம்பத்தில் அப்சரஸாகத் தெரிந்த அருணாதேவி நாளடைவில் அவ லட்சணமாகத் தெரிந்தாள் முதலில் குணவதியாகத் தெரிந்த அருணா பின்னால் கோட்டானாகத்தான் தெரிந்தான் மகனின் உள்ளம் கவர்ந்தவன். மருமகள், என்ற கணிப்பில் ஏனோ ஒரு மாற்றுக் குறைந்தது.

பொன்னம்மா க் கிழவியின் முணுமுணுப்பும் ிடுசிடுப்பும் ஆரோகண கதியில் வளர்ந்தன. இயல்பாகவே வாயில் லாப் பூச்சியான அருணா, மாமியார் என்ற மரியாதை காரணமாக மேலும் ஊமையானாள்.

பாட்டு வாய்ச்சால் கிழவியும் பாடுவாள் அல்லவா?

அருணாவின் அமைதி பொன்னம்மா

வுக்கு மேலும் உற்சாகத்தைக் கொடுத்தது. அந்த உற்சாகம் அருணாவின் மௌனத்தைக் கிழித்துக் குதறுகிற அளவுக்கு வளர்ந்தபோதுதான் பிரச்சினைகள் தலை தூக்கின.

இரவில் படுக்கையறையில் தலையணையில் முகம் புதைத்த விம்மல்கள், விசம்பல்கள் என்ற வெடிப்புகள் மூலம் வீட்டில் நடக்கிற குரூர நாடகம் மெல்லக் கசிந்து வடிவேலுவின் காதுகளிலும் வழிந்தது.

ஆனாலும் வடிவேலுவினால் அதை நிறுத்துவதற்கு எதுவும் செய்யமுடியவில்லை. காரணம் அவன் தாய்க்கு அடங்கிய பிள்ளை. மனைவியைக் காதல், தாயின்மேல் பாசம். மெல்லவும் முடியாது விழுங்கவும் முடியாது.

அருணா மூன்று குழந்தைகளுக்குத் தாயான பின்னும் பொன்னம்மாவின் போக்கில் எவ்வித மாற்றமும் ஏற்படாத படியால் அந்த வீடு வியட்நாம் வீடாக மாறியது அதன் காரணமாக வடிவேலுவுக்கு நீதிபதி வேலை கிடைத்தது.

அதாவது மாலையில் காரியாலயத்திலிருந்து அலுத்துக் களைத்துப்போய் வீட்டுக்கு வந்தால், பொன்னம்மா - எதிர் - அருணா, வழக்கு விசாரணைக்கு ஆயத்தமாக இருக்கும் எரிச்சல் காரணமாக தீர்ப்புகள் சில வேளைகளில் ஒரு தலைப் பட்சமாகவும், காதல் மனைவியின் கன்னங்களைப் பதம் பார்ப்பதாகவும் அமையும்.

பொன்னம்மாவுக்கு ஒரு 'ஒப் செஷன்'.

அருணாவுக்கு வாழ்வு கொடுக்கவன் நான் ஆசுவே அவள் இங்கே நாகையி் போல் அடங்கி ஒடுங்கி இருக்கவேண்டு நாய் என்றால் அப்படி இருக்கலாம் உள்ளமும் அதில் உணர்வுகளும் கொண்ட மனித ஜீனஸ் அப்படி இருக்க முடியுமா?

உனக்கு என்ன ஒரு திமிர் இருந்தால் என்னையே எதிர்த்துப் பேசுவாய்?

'அதியாயத்தைக் கதைத்தால் எத்தனை நாளைக்குத்தான் பொறுக்க முடியும்? இதற்கு ஒரு முடிவு கிடையாதா?'

'என்னடி, என்னடி, சொல்கிறாய்?

நான் அநியாயம் கதைக்கிறேனா? என்ட மகன் எத்தனையோ பெரியபெரிய இடம் களைபெயல்லாம் விட்டுப்போட்டு, ஒரு சதம் சீதனம் வாங்காமல் வீடு வளவும் இல்லாத உன்னை இங்கே கூட்டி வந்து ராசாத்திமாதிரி வைத்திருக்கிறேனே', அதுக்கு இதுவா நீ காட்டுகிற நன்றி?

'நான் ஒன்றும் நன்றி மறந்துபோ கல்ல நீதான் கடவுளை மறந்து கதைக்கிறாய். மகளைப் போல நடத்த வேண்டிய மருமகளை, நாயைப்போல நடத்துகிறாய்?'

'என்ட பெருமானே; இவளுடைய வாய் நீளுகிற நீளத்தைப் பார், மாமியார் என்று ஒரு மரியாதைகூட இல்லாமல்

'மரியாதைகொடுத்து மரியாதை வாங்கவேணும்

'என்னடி என்னடி சொன்னாய்?... பொன்னம்மாவுக்குப் பொறுக்க முடியவில்லை ஆங்கார மிகுதியால் அருகே கிடந்த விறகு கட்டை ஒன்றை எடுத்து வந்து பயங்கரமாக ஒங்கினான்.

அருணாவை விரட்டுவதற்காகத் தான் அவன் அப்படி ஒங்கினான் என்றாலும், ஆவேச நடுக்கத்தில் அந்த விறகு கட்டை அருணாவின் மண்டையில் 'மடேர்' என்று விழுந்தது.

'ஐயோ அம்மா!' என்று அலறிய படியேமண்டையைப்பிடித்துக்கொண்டு அப்படியே உட்கார்ந்தான் அருணா. குழந்தைகள் மூன்றும் குய்யோ முறையோ என்று கூக்குரலிட்டன. அக்கம் பக்கத்தார் ஓடி வந்தனர்.

நிலைமை விபரீதமாகப் போய்விட்டதைக் கண்ட பொன்னம்மா தன்மேல் குற்றம் இல்லாமல் தப்புவதில் அக்கறை கொண்டாள். அருணா விறகுக்கட்டையால் அடிக்க வந்ததாகவும், தான் தற்காப்புக்காகத் தடுத்ததாகவும் கதைகட்டிவிட்டாள்.

வடிவேல் ஸ்தலத்துக்கு வந்தபோது பொன்னம்மா மொலு, மொலு என்று புலம்பிக் கொண்டிருந்தாள். சுற்றிவர நின்ற பெண்கள், ஒரு மாமியாருக்கு ஒரு மருமகன் விறகுக் கட்டையால் அடிக்க வந்த குரூர்ச் செயல்பற்றி மிக அக்கரையுடன் சர்ச்சை செய்துகொண்

டிருந்தனர். அருணா இல்லை. அவள் வீட்டுக்குள் தலையைப் பொத்தியபடி உட்கார்ந்திருந்தாள்.

வடிவேலைக் கண்டதும் பொன்னம்மா ஒப்பாரி வைக்க ஆரம்பித்துவிட்டாள். மற்றவர்கள் ஒத்தாதினார்கள். வடிவேல் கோவலன் காலத்துக் பாண்டியனாக மாறினான். எவ்வித பேச்சுமின்றி வீட்டுக்குள் புகுந்து அருணாவின் தலையெயிரைப் பிடித்துத் தரதரவென்று இழுத்து வந்து கண்மண் தெரியாமல் சாடினான்.

பெற்ற தாயை விறகுக் கட்டையால் அடிப்பதென்றால் எந்தமகன்தான் பொறுத்துக்கொள்வான்?

ஒரு சில வினாடிகள் அங்கே கூச்சலும், குழப்பமுமாக இருந்தது.

வடிவேல் மனைவியை அடிக்க, அருணா துடித்துக் துடித்துக் கதற, 'அடிக்காதடா, அடிக்காதடா' என்று பொன்னம்மா தூரத்தில் நின்றுகொண்டு தன் கருணையை வெளிப்படுத்த சுற்றி நின்றவர்கள் அந்த அருமையான காட்சியை ரசித்துச் சுவைத்துக் கொண்டிருக்க, தற்செயலாக அங்கு வந்த ஆறுமுகம் பிள்ளை அடிதடியை நிறுத்தி அருணாவை, விடுவித்தார்.

அன்றிரவு அவ்வீடு மயான அமைதியில் மூழ்கி இருந்தது. மறுநாள் காலை அருணாவை வீட்டில் காணவில்லை. விடேஸ்தம்பித்தது. அருணா இம்சைபொறுக்க முடியாமல் எங்காவது போய் உயிரை மாய்த்துக்கொண்டாளோ என்ற எண்ணம் வடிவேலை விட பொன்னம்மாவையே அதிகம் கலங்க வைத்தது நல்ல வேளையாக அப்படி ஒன்றும் நடக்கவில்லை. அருணா பத்திரமாகப் பிறந்தகம் போய்ச்சேர்ந்துவிட்டாள் என்ற செய்தியை ஆறுமுகம்பிள்ளை கொண்டு வந்தார்.

'என்ன இருந்தாலும் ஒரு பெண்ணைக் கைநீட்டி அடிக்கக் கூடாது.'

ஒரு வாரத்தின் பின் ஆறுமுகம் பிள்ளை வடிவேலுக்குப் புத்தி சொல்லிக் கொண்டிருந்தார். பொன்னம்மாவின் காதுகளில் அவர் வார்த்தைகள் ரிலே ஆகிக்கொண்டிருந்தன.

இந்த ஒரு வாரத்துக்குள் பல விஷயங்கள் பல உண்மைகள் வடிவேலுக்குத்

தெரியவந்தன.

சண்டை நடந்த மறு நாளே, பொன்னம்மா விறகுக் கட்டையால் அருணாவின் மண்டையில் மடாரென்றுபோட்ட விஷயத்தை, ஐ விட்னஸ் களான, வடிவேலுவின் குழந்தைகள் வடிவேலின் குழந்தைகள் வடிவேலின் காதுகளில் போட்டுவிட்டன. பொன்னம்மா காரணமில்லாமல் அருணாவைக் கரிச்சக் கொட்டும் சங்கதிகளும் எப்படியோ வடிவேலுக்குத் தெரிய வந்தன.

அருணா இல்லாத காரணத்தால் வீட்டில் ஒரு தளப்பம் ஏற்பட்டிருப்பது ஸ்பஷ்டமாகத் தெரிந்தது.

அருணா கவனித்து வந்த சமையல் வேலை பொன்னம்மாக்கிழவியின் தலையின் விழுந்தது. அவளால் சமையல் வேலையையும் கவனித்துக்கொண்டு குழந்தைகளையும் மேய்க்க முடியவில்லை. ஆகவே வடிவேல் அடிக்கடி அலுவலகத்துக்கு வீவு போட்டுக்கொண்டு குழந்தைகளைக் கவனிக்க வேண்டியதாயிருந்தது.

போதும்போதாதற்கு, உண்மையை ஆராயாமல் அருணாவை அநியாயமாக அடித்து நொறுக்கிய வேதனை வடிவேலைப் புழுவாக அரித்துக் கொண்டிருந்தது.

ஆறுமுகம்பிள்ளை தொண்டையைச் செருமிக் கொண்டார்.

'அருணாவில்தான் எவ்வளவு வேலை இந்த வீட்டில் நடைபெற்றிருக்கிறது, என்பதை இப்போதாவது உணருகிறீர்களா? ஆக நீங்கள் நினைப்பதுபோல் அருணா இந்த வீட்டில் சுமமா உட்கார்ந்து சாப்பிட்டுக்கொண்டிருக்கவில்லை,' 'உண்மைதான் மாமா அவள் இல்லாமல் வீடே வெறிச்சென்று இருக்கிறது.

'ஒரு மனைவியின் பணியிடைகள் ரூபா சதக் கணக்கில் எவ்வளவு பெறும் தியானதென்று ஒரு இங்கிலீஸ் பேப்பரில் போட்டிருந்தார்கள். ஒரு வேலைக்காரியின் சம்பளம், ஒரு சமையல் காரியின் சம்பளம், ஒரு தாதியின் சம்பளம் இத்தீனையும் ஒரு மனைவியினால் மிச்சமாகின்றன'.

'அருணா நல்ல மாதிரி, மற்றப் பெண்களைப் போல புடவை, நகை ஆசையோ சினிமா ட்ராமா ஆசையோ கிடையாது. வெளியில் சுற்றித் திரிவதோ வீட்டில் வம்பளப்பதோ அவளுக்குப் பிடிக்காது.

தானுண்டு தன் குழந்தைகள் உண்டு என்று விடே கதியாகக் கிடந்தால்'.....

'அப்படித்தான் சில பொருட்களின் பெறுமதி பக்கத்தில் இருக்கும்போது நமக்குத் தெரிவித்தலை. இப்போ பிறந்த வீட்டுக்குப் போய்க்கூட அவள் என்ன நிம்மதியாக இருக்கப் போகிறாள்? குழந்தைகள் என்ன கதியோ, கணவன் என்ன கஷ்டப்படுகிறானோ என்றுதான் கவலைப்பட்டுக் கொண்டிருப்பாள்.'

உள்ளேயிருந்து பொன்னம்மா வெடித்தாள்.

'நன்றாகக் கவலைப்பட்டும். மாமியாரை மதிக்காத மருமகளுக்கு அப்படித்தான் வரவேண்டும்.

'நீ விஷயம் புரியாமல் பேசாதே அக்கா. அவள் இல்லாதது உனக்கும் உன் மகனுக்கும் தான் கஷ்டம் அவளுக்கு ஒரு கஷ்டமும் இல்லை. இந்தா நீ பார்க்கிறுதானே.

'என் தலைவிதி. அனுபவிக்கிறன், எவ்வளவோ சீதனம் வாங்கிக் கல்யாணம் செய்த வீடுகளில் மருமகள் எவ்வளவோ அடக்க ஒடுக்கமாக இருக்கிறாள். இவள் என்னடா என்றால் ஒன்றியில்லாமல் வந்துவிட்டு, வாய்க்கு வாய் என்னை எதிர்த்துக் கதைக்கிறாள்?'

'ஏன் கதைக்கிறாள் நல்லா யோசிச்சுப் பாரு. நீ ஏதாவது ஏடாகூடமாகக் கதைத்தால்தான் அவளும் ஏதாவது கதைப்பாள். நீ சும்மா இருந்தால் அவள் ஏன் வாயைத் திறக்கிறாள்?

'ஏன் மாமியார் ஏசிலை பட்டுக் கொள்ளக் கூடாதோ? கல்யாணமே ஆகாமல் கிடந்த பொண்ணுக்கு என் மகன் வாழ்வு கொடுத்தான் நான் ஒரு செம்புச் சதம் சீதனமாக வாங்கல்ல. அப்படிப்பட்ட என்னைத் தெய்வமாக வைத்துக் கும்பிடவேண்டுமல்லவா அவள்!'

நிதானமாகச் சிரித்தார் ஆறுமுகம். பிள்ளை 'அக்கா உன்னுடைய இந்த எண்ணம்தான் இந்த வீட்டை நரகமாக்கியிருக்கிறது'. ஒரு பெண்ணுக்குக் கல்யாணம் ஆகிவிட்டால் அவளைவைத்துக் காப்பாற்றவேண்டியது கணவனுடைய பொறுப்பு. சட்டப்படி கணவனுடைய சம்பாத்தியம் முழுக்கமனைவிக்கே சொந்

தம். உன்னுடைய சொளகரியத்துக்காக மகனை இந்தவீட்டில் நீ வைத்துக்கொண்டிருக்கிறாய். அதனால் அவளும் மனைவி என்ற உரிமையுடன் அவனுடன் இங்கே இருக்கிறாள். இங்கே அவள் இருக்கக் கூடாது என்றால் அவளை துரத்திவிட்டு மகன் மட்டும் இங்கே இருக்க முடியாது. வேறு வீடு பார்த்துக்கொண்டு வடிவேல் அவளுடனேயே இருக்கவேண்டும். அப்புறம் உன்பாடுதான் திட்டாட்டமாகி விடும்.

'இது என்னடா நியாயம்? என்னுடைய மகன் என்னுடன் இருக்காமல் எங்கேயோ இருந்து வந்தவனுடன் போயிருப்பது?

உனக்கு விஷயமே விளங்கவில்லை அக்கா! கல்யாணத்துக்குப் பிறகும் மகன் அம்மாவுக்குப் பிள்ளையாக இருக்க முடியுமா? சட்டப்படி மனைவிக்குத்தான் முழு உரிமையும் அவர்களுடைய பராமரிப்பில்தான் நீ இருக்க முடியும்.

'என்னடா இது அநியாயக் கதை கதைக்கிறாய்? என்ட வீட்டில் இருந்து கொண்டு என்ட மகன் போடுகிற பிச்சையில் வாழ்ந்துகொண்டு என்னையும் எதிர்த்துக் கதைக்கிற தெண்டால் அதென்னடா நியாயம்?

'நான் சொல்கிறது உனக்கு விளங்கவில்லை அக்கா நான் சொன்னேனே கல்யாணத்துக்குப் பிறகு முழு உரிமையும் மனைவிக்குத்தான் என்று அதை நீ உணர்ந்துகொள்ள வேண்டும். கணவனின் சம்பாத்தியம் முழுவதும் மனைவிக்கு உரியது ஆனால் மனிதாபிமான அடிப்படையில் திருமணத்துக்குப் பின்னும் மகன் தாயைப் பராமரிக்கவேண்டும். உண்மையில் அவர்கள் போடுகிற பிச்சையில் வாழவேண்டியவன் நீ. மாறாக நீபோடும் பிச்சையில் வாழவேண்டியவள் அவள் என்று நீ எண்ணுகிறாய். அதுதான் இவ்வளவு குழப்பத்துக்கும் காரணம்!'

உனக்குப் பிடித்தியிருந்த பிடிச்சிருக்கு! அல்லது அவள் ஏதும் மருந்தைக் கிருந்தைப் போட்டு உன்னை வசப்படுத்தியிருக்கவேண்டும்.

ஆறுமுகம்பிள்ளை அலட்சியமாகச் சிரித்தார்.

'அக்கா இது நானாகச் சொன்னதில்லை. சட்டம் அப்படிச் சொல்கிறது. அருணை கோர்ட்டுக்குப் போகமாட்டாள். ஆனால் அவள் அப்படிப்போனால் ஜீவனம்சம் கோரினால்-அவளுக்கு மட்டும் மாதம் இருநூறு ரூபாய் ஜீவனம்சம் கட்ட வேண்டியிருக்கும். ஆனால் உனக்கு அப்படி எந்த உரிமையும் இல்லை. ஏதோ நன்மடமுறையில் நம் சமுதாயத்தில் மருமகள் மாமியாருக்குக் கட்டுப்பட்டிருக்கவேண்டும் என்ற வழக்கம் இருப்பதால் இந்த உண்மைகளை எல்லாம் மறந்து நீங்கள் வேறு ஏதோ ஓர் கற்பனை உலகத்தில் இருக்கிறீர்கள்'

பொன்னம்மா மிரண்டுபோய் பேயறைந்தவளைப்போல ஆறுமுகம்பிள்ளையைப் பார்த்தாள். ஆறுமுகம்பிள்ளை தான் கையில் வைத்திருந்த அன்றைய தினசரியை அவசர அவசரமாகப் பிரித்தார்.

'இன்றையப் பேப்பரில் இப்படி ஒரு கேஸ் வந்திருக்கு. ஒரு மனைவிக்கும் நான்கு குழந்தைகளுக்கும் முன்னூறு ரூபா ஜீவனம்சம் கட்டும்படி தீர்ப்பாழி ருக்கிறது.

இவ்வளவு நேரம் மௌனமாக இருந்த வடிவேல் இப்போது வெடித்தான்.

'அப்படி நமக்கு ஏதும் ஏற்பட்டால் எடுக்கிற சம்பளம் முழுதும் ஜீவனம்சம் கட்டத்தான் சரியாக இருக்கும்'

அவன் பதிலில் மனைவியைப் பிரிந்த வேதனை தாய்மேல் உள்ள ஆத்திரம் எல்லாம் சேர்ந்து ஒரு ஆவேசம் எதிரொலித்தது.

சில விநாடிகள் அங்குமௌனம் நிலவியது பொன்னம்மா எதுவும் பேசவில் என்பது ஆறுமுகம்பிள்ளைக்கு ஆறுதலைத் தந்தது.

'என்ன சொல்லுகிறாய் அக்கா? வடிவேலை அனுப்பி அருணைவைக் கூட்டிவரச் சொல்வா? அல்லது இந்த வீட்டை இப்படியே சூடவிடுமா திரி வைத்துக் கொண்டிருக்கப் போகிறீர்கள்?

பொன்னம்மா தொண்டையைச் செருமிக் கொண்டாள் 'இந்த வீட்டில் இனி என்ட வார்த்தைக்கு மதிப்பேது? நீங்க எல்லாரும் ஒரு பக்கச் சேர்ந்திடங்க, உங்க இஷ்டம் போல செய்யுங்க

எனக்கும் என்ன இன்னும் கொஞ்ச நாள்தானே! பொன்னம்மாவின நெஞ்சக் களகல்லும் கொஞ்சம்நெகிழ்ந்துருகியிருக்கிறது என்பது ஆறுமுகம்பிள்ளைக்குப் புரிந்துவிட்டது. அவர் அர்த்த புஷ்டியோடு வடிவேலைப் பார்த்தார் வடிவேலன் முகம் மலர்ந்திருந்தது.

அம்மாவின மனமாற்றத்துக்குக் காரணம் என்ன? ஆறுமுகம்பிள்ளை அக்குவேறு ஆணிவேறுகப் பிட்டு வைத்த சட்டப்பிரச்சினைகளாக அல்லது உண்மையிலேயே மருமகள்மேல் ஏற்பட்ட அனுதாபமா? அல்லது அருணை இல்லாமல் குடும்பத்தைக் கொண்டு சமாளிக்க முடியாது என்று கண்ட அனுபவ அறிவா? அல்லது நியாயம் தன்பக்கம் இல்லை என்று தன் சொந்தத் தம்பியே தன்னை விமர்சித்ததால் ஏற்பட்ட தெளிவா?

அது எது என்பதையும் வடிவேல் நிச்சயப்படுத்திக்கொள்ள விரும்பினான்.

‘விட்டைவிட்டு ஒடிப்போன்வளை நான் தேடிப்போகமாட்டேன். வேண்டுமானால் அவளாக வரட்டும். இல்லை யென்றால் நீங்கள் யாராவது போய்க் கூட்டிவாருங்கள் என்று கோபமாக இரைந்தான் வடிவேல்.

சிறிது நேர மௌனத்துக்குப்பின் அம்மாவிடமிருந்து பதில் வந்தது, ‘அவள் தனியே எப்படிடா வருவாள்? நீ தான் போய்க் கூட்டிவரவேண்டும். வேண்டுமானால் ஆறுமுகம் மாமாவையும் கூட்டிக்கொண்டுபோ’.

வடிவேலுக்கு மகிழ்ச்சி பிடிபடவில்லை.

அருணாவை அழைத்து வருவதற்காக ஆறுமுகத்துடன் புறப்பட்டபோது காற்றில் மிதந்து செல்வதுபோல் உணர்ந்தான் வடிவேல்.

(யாவும் கற்பனை)

பாரதிக்கு

யாரீடென்பேன்

பாரதியே நீயன்று கனவு கண்ட

பசியதரைக் - காணிநிலம்- இன்றுகண்டோம்

ஆரதிரும் தென்னைமரக் - கீற்றுக்கண்டோம்

அழகுசிறு வீடுகண்டோம்-உண்மையப்பா

தீரமுடன் - தீர்க்கதரி - சனமாய்ச்சொன்ன

தெய்வீகப்புலவனடா-நீயல்லாது;

வேறுயார் உண்டு என வினவுகின்றார்

வெற்றிகண்ட உழவர்மனம் மகிழ்ச்சிபொங்க

★

கம்பளர் வள்ளுவனார்-இளங்கோ-ஒளவை

காளமாமேகமொடு-ஒட்டக்கூத்தன்

யாருமுனக்கீடில்லை-கனல்தெறிக்க

யாத்தளித்த உன்கவிகள் வாழும்பா

கார்முகில்போல்-வான்முழங்கி-இடியடித்து

கவிமழைகள் செய்த-சுப்ர-மணியா-உன்னை

போற்றுதற்கு-ஆயிரம்நா-கோடி-போதா?

புதுமைகண்ட-புரட்சிமணி நீயேயப்பா

★

அனல்தெறிக்க - நீ பொங்கி - வெண்சங்குதி

அர்ப்பரித்த-கவிதைகளை-அடுக்கிவிட்டால்

கனல்பறக்கும்-பாரதியார்? என்று கேட்டு

கண்முடி-ஒழித்திடுவார் புலவரெல்லாம்

விலைமதிக்கமுடியாத-மணியாய் முத்தாய்

வீசிவிட்டால்-அறிவுலகம்-அள்ளிக்கொள்ள

இலைமறைபோல் நூருண்டை இன்றுகண்ட

எம்தலைவர் பாரதிக்கு யாரீடென்பேன்.

புலவர் ஈழமேகம்

ஒரு ஏழைப் பெண்ணின் வாள்

க. சமுத்திரம்

**“ஊக்கமும் உள்வலியும் உண்மையில் பற்றுமில்லா
மாக்களுக் கோர் கணமும் - கிளிநோ
வாழத் தகுதி யுண்டோ?” — பாரதி**

அந்தச் சிறுமி செல்லக்கிளிக்கு ஆங்கிலத்தில் அதிர்ஷ்டம் கெட்டதாகக் கூறப்படும் எண்ணளவு வயதிற்குக்கலாம். குற்றால மலையில் சற்று உயரத்தில் மரக்கொம்புகளை விறகுகளாக்கும் பணியில் அவள் ஈடுபட்டிருந்தாள். பாவாடையைச் சற்றுத் தூக்கி இடுப்பில் செருகியிருந்ததால், அவள் முழங்கால்களும் சுள்ளி விறகுகளைப் போலவே தோன்றின ஜாக்கெட் என்று கூறப்படும் ஒட்டுக் கந்தையின் முன் பக்கம் இரண்டு மூன்று ‘ஊக்கு’களால் பூட்டப்பட்டிருக்க, பின்பக்கம் பல பொத்தல்கள்; அவள் விறகுகளை ஒடிக்கும் கைகளைப் வார்த்தால் ஒரு கொம்பு இன்னொரு கொம்பை ஒடிப்பதுபோலவும், அவள் தனக்கு மாற்றுக் கால்கள் மாற்றுக் கைகள் தயாரித்துக் கொண்டிருப்பது போலவும் தோன்றும். மனிதனுக்குப்பயப்பட்டுபுதுங்கும் புலியைப் போல, புலிக் குப்பயந்து தன்னைமறைத்துக்கொள்ளும் மாண்புபோல புதர்களுக்குள் தன்னை மறைத்துக்கொண்டே விறகுகளை ஒடித்தாள் காட்டிலாகா அதிகாரிகள், குறிப்பாக ‘ரேஞ்சர்’தான் அவளுக்கு வேங்கைப்புலி. ஒரு தடவை இப்படி விறகுகள் ஒடிகும்போது விறகும் கையுமாகப் பிடிபட்டு, அந்த விறகுகளில் ஒன்று லேயே அடிபட்டு அந்த விறகுகளவிற்கு முதுகில் வீக்கம் பெற்றவள். ஆகையால் ஒரு தடவை உணவைக் கொத்தும் காகம், பல தடவை திரும்பிப் பார்ப்பதுபோல் அவள் ரேஞ்சரை எச்சரிக்கையாகப் பார்த்துக் கொண்டாள்.

ஆயிற்று, கட்டு விறகு சேர்ந்துவிட்டது. அவற்றைக் காட்டுக் கொடிகளால் கட்டி மூன்று கிலோ மீட்டர் தொலைவில் இருக்கும் விறகுக்கடையாரிடம் கொடுத்தால் ஒரு ரூபாய் கிடைக்கும் அதை வைத்து, அங்கிருந்து இரண்டு கிலோ தொலைவில் உள்ள வீட்டில் படுக்கையில்

கிடக்கும் அம்மாவுக்கு அரிசி வாங்கிச் சமைத்துப்போடலாம்.

மணி 11-30 ஆகிவிட்டது. இப்போது புறப்பட்டால்தான் வீட்டிற்கு இரண்டு மணிக்குப் போய்ச் சேரலாம். செல்லக்கிளி திடீரென்று சப்தம் கேட்டுத் திரும்பிப் பார்த்தாள். ‘அய்யய்யோ ரேஞ்சரா?’

மருண்டு போன செல்லக்கிளி மகிழ்ச்சியடைந்தாள் அழகான ஒரு கார். டிரான்ஸிஸ்டர் ஒலிக்க, இரண்டு குமரிப் பெண்கள் சிரிக்க, இரண்டு வாலிபர்கள் குதிக்க ஓர் ஏழு வயதுப் பாப்பா சினுங்க, ஐம்பது வயதுக் கண்ணாடி ஆசாமியும், அவரை ஒரு காலத்தில் கைப்பிடித்ததுபோல்தோன்றியநடுத்தர வயதுப் பெண்மணியுடன் இறங்குவதற்காகக் குலுங்கி நின்று. சீமை நாயும் இருந்தது; இறங்கியது.

செல்லக்கிளி கீழே நின்று அவர்களைப் பார்த்துக் கொண்டு நின்றாள். விறகைக் கட்டினாள்.

அருவிக்கு அப்பால் ஒரு சிறு குன்றின் அருகேயுள்ள பசும் புல்தரையில் வயதான அம்மாள் ஒரு சிவப்புக் கம்பளியை எடுத்துப் போட்டாள். கண்ணாடி மனிதர் ஒவ்வொன்றாக எடுத்து வைத்தார் கூடை நிறைய இருந்த ஆப்பிள் பழங்கள், தெர்மாஸ் பிளாஸ்க், உருளைக்கிழங்கு, உப்புப் புளி வகையறுக்களைக் கொண்ட எவர்திவ்வர் பாத்திரம்; ஓர் அலுமினியப் பாத்திரம்-இன்ன பிற

பாத்திரங்களை வாங்கி வைத்த அம்மாவுக்குக் கை வலித்திருக்கவேண்டும். வாய் வலிக்கும்படியாக கேட்போருக்குக் காது வலிக்கும்படியாக, ‘ஏன்டி அங்கேயே நின்று எப்படி? கொஞ்சம் ஒத்தா பண்ணுங்க...’ என்று கத்தினாள்.

வாலிபப் பெண்களில் குதிரைமாதிரி கொண்டையின் பின் பகுதி தூக்கி திற்க, நின்றவள் - மூத்தவளாக இருக்கவேண்டும்-தன் பங்குக்கு இரண்டு எவர்திவ்வர் டம்ளர்களை எடுத்துக் கொடுத்து ‘ஒத்தாசை’ செய்தாள். இன்னொருத்தி ஒரு பையனுடன் உலவிக் கொண்டிருந்தாள். ஏழு வயதுப் பாப்பா, அவர்களோடு போகலாமா அல்லது வயதானவர் பக்கம் போகலாமா என்று யோசித்துவிட்டு பின்பு கார் பக்கம் நின்ற நாயின்மீது லேசாக சாய்ந்து கொண்டு நின்றுது

‘ஸ்டவ்வ... எடுத்துட்டு வாங்கோ!’ கண்ணாடி மனிதரின் முதுகு காருக்குள் போனது. பிறகு டிக்கியைத் திறந்தார். ஸ்டவ் இல்லை-இல்லவே இல்லை. ‘அங்க இருக்கான்னு பாரு’ என்று டிக்கிக்குள் இருந்தே குரல் கொடுத்தார். வயதான அந்தப் பெரியம்மா பலங்கொண்ட மட்டும் கத்தினாள்.

ஒங்கள எடுத்து வைக்கச் சொன்னேன்...வைக்கலியா..? படிச்சி படிச்சி சொன்னேன்...!’

வயதானவரும் திரும்பிக் கத்தினாள்

‘நீ ‘செக்’ பன்றதுதானே?’

ஆசை தீர சாப்பிடலாம் என்ற தைரியத்தில் உலவிக் கொண்டிருந்த இளம் ‘பெண்டுகள்’ பாப்பாவின் கையைப் பிடித்து அதை தண்டுமாதிரி தூக்கிக் கொண்டு முகாமருகே வந்தார்கள்.

‘இதுக்குத்தான்..... நான் ரெண்டு ஸ்டவ் எடுத்து வைக்கச் சொன்னேன்... நீங்க ஒண்ணுகூட வைக்கல...’ என்றாள் இளம் பெண் ஒருத்தி.

‘பேசாம தென்காசில போய் சாப்படலாம். இப்பவே பசிக்குது’ என்றாள் ஒரு வாலிபன்.

வயதான அம்மா, கண்ணாடிக் கண வளை எரித்துவிடுவது போல் பார்த்தாள் அவள் லயிற்று ஸ்டவ் மாதிரி பற்றி எரிந்தது என்ன செய்வதென்று எல்லோரும் குழம்பிப் போய் இருக்கையில் செல்லக் கிளி விறகுக் கட்டைச் சுமந்துகொண்டு மலையிலிருந்து இறங்கிக் கொண்டிருந்தாள்.

கண்ணாடிக்காரருக்கு ஒரு ஐடியா உதித்தது

'அந்தப் பொண்ணோட விறக வாங்கி சமைக்கலாமா?'

'விறகய்யா சமைக்கப் போறீங்க' என்று ஒரத்தி 'னி' அடித்தாள். வயதான அம்மா இந்த விட்டை ரசிக்க வில்லை. நல்ல பசி அவளுக்கு; அதோடு சமைக்கப் போகிறாள் அவள் இல்லை.

'ஆமா அதுதான் நல்ல யோசனை. விறகாடி சமையல் பண்ணுனா ருசியா இருக்கும்.'

பேச்சு மேற்கொண்டு நீள்வதற்கு முன்னதாக அந்தச் சிறுமி அடிவாரத்திற்கு வந்துவிட்டாள். அவர்களிடம் ஏதோ பேச வேண்டும் என்று நினைத்தாள் பளபளப்பாக இருந்த அவர்களிடம் பேசுவதற்குக் கொஞ்சம் வெட்கப்பட்டாள். பின்னர் விறகுக் கட்டைச் சிறிது தலைக்குள்ளேயே நகர்த்தி 'பாலன்ஸ்' செய்துகொண்டே ஒரு தகவலை வெளியிட்டாள்

'பொழுது சாயுறதுக்கு- முன்னால போங்க. ஏன்னா, தண்ணி குடிக்க புலி, ஓநாயில்லாம் அப்ப வரும். ஒரு தடவை குளிச்சிக்கிட்டிருந்த ஒரு ஆள் ஒரு புலி கொன்னுட்டு.'

எல்லோரும் ஒருவரையொருவர் தள்ளிக்கொண்டு காரைப் பார்த்து ஓடப் போனார்கள் சிறுமியால் சிரிப்பை அடக்கமுடியவில்லை. சிரித்து முடிந்ததும் சிரியலாகப் பேசினாள்:

'இப்ப வராது... பொழுது சாஞ்ச பொறவுதான் வரும்'

போன உயிர் திரும்பியவர்களாய் அந்தக் கோஷ்டி மீண்டும் உட்கார்ந்தாலும் அனிச்சையாக மலைப் பகுதிகளையும் அருகே இருந்த ஒரு குகையையும் பார்த்துக் கொண்டு ஒருவரோடொருவர்

நெருங்கி நெருங்கி இருந்து கொண்டார்கள்.

'ஏ பொண்ணு, ஒன் பேரு என்ன?'

'செல்லக்கிளி.'

'ஒனக்கு சமைக்கத் தெரியுமா?'

'வீட்ல நான்தான் சமைப்பேன்.'

'ஒன்ன கவனிச்சுக்கிரேம், இந்த விறகுக்கும் பணம் கொடுத்துடுறேம். இதோ அரிசி இருக்கு, எல்லாம் இருக்கு சமைச்சிக் கொடுக்கிறியா?'

செல்லக்கிளி அந்த யோசனையைப் பரிசீலனை செய்பவள்போல் தலைக்குமேல் இருந்த விறகுக்கட்டுக்கு மேல் இரண்டு கைகளையும் கொண்டு போய்ப் பின்னிக் கொண்டு நின்றாள். அவள் வீட்டில் நாலு மணிக்குத்தான் சாப்பாடு; இப்படி நாலு மணிக்குச் சாப்பாடுவதால் பகல் சாப்பாட்டை முடித்தது மாதிரியும் ராத்திரி சாப்பாட்டை முடித்தது மாதிரியும் ஆகிவிடும். 'அம்மா பசியில துடிப்பா.. இப்ப போனதான் நாலு மணிக்குச் சோறு திங்கலாம் ஏன், இவியதான் கவனிச்சிக்குறேனு சொல்லுவாள். நா'மனுஞ் சாப்பிடலாம், அம்மைக்கும் கொண்டு போவலாம் எதுவு கொண்டு போவ முடியும்? ஏன் முடியாது? நாலு ஆலிலய எடுத்து ஈர்க்கால் குத்திட்டா போச்சி. எனக்கு எங்கம்மாவுக்கும் சாப்பாடு போட்டு விறகுக்கு ரெண்டு ருவாயும் சமையல் கூலி ரெண்டு ருவாயுமா நாலு ருவா தருவியளான்னு கேக்கலாமா? சேச்சி... அதிகமா ஆசைப்பட்ட பட்டாது. சமைக்கதுக்குச் சாப்பாடு... விறகுக்கு மட்டும் ஒண்ணர ருவா தந்தா போதும் கண்டிஷனு பேசிக்கலாமா? சேச்சி...! பெரிய இடத்துல போயி கறூர் பேசுறது தப்பு' தருவாவ. தருவாவ. போயும் போயும் சோறு போடுங்கன்னு பிச்சைக்காரி மாதிரி கேக்குது? ஏன் கேக்கப்படாது?'

- சிறுமி யோசித்துக் கொண்டிருந்த போது அவள் வாயிலிருந்து வருவதை தேவ வாக்காக நினைத்துக் கொண்டு அந்தப் பசிக் கோஷ்டி காத்து நின்ற போது கண்ணாடிப் பெரியவர், 'சேக்கிரமா சொல்லு... நேரமாவது' என்றார்.

அவள் சேக்கிரமாகச் சொல்லவில்லை. விறகுக் கட்டை சேக்கிரமாக இறக்கி

வைத்துவிட்டுக் கொஞ்சம் தொலைவில் கிடந்த மூன்று பெரிய உருண்டையான கற்களை ஒவ்வொன்றாகக் கொண்டு வந்து போட்டாள். பிறகு மூன்றையும் முக்கோண வடிவத்தில் வைத்து 'அண்டை' கொடுத்துவிட்டு விறகுக்கட்டில் இருந்த சுள்ளிகளை எடுத்து முருங்கைக்காய் அளவிற்கு ஒடித்து அடுப்புக்குள் வைத்து விட்டு அங்கேயும் இங்கேயுமாகக் கிடந்த சருகுகளைப் பொறுக்கி சுள்ளிகளுக்கு மேலே வைத்துவிட்டுத் 'திப்பெட்டி' என்றாள்.

எல்லாம் ரெடி!

ஏழு பேரடங்கிய அந்தக் கோஷ்டியில் அறுவர் வட்டமாக உட்கார்ந்து கொண்டார்கள் கண்ணாடிக்காரர் வட்டத்துக்கு உள்ளே நின்றார். சமை நாய் பௌவ்யமாகச் சிறிது மரியாதையான தூரத்தில் நின்றது. செல்லக்கிளி ஒவ்வொன்றாக எடுத்து வட்டத்திற்குள்ளே வைத்தாள் எவர்சில்வர் தட்டுக்கள் வட்டமிட்டன.

இதற்குள் சாப்பாட்டுத் தட்டிற்குள் கையைக் கொண்டுபோன குதிரைக் கொண்டைக்காரி, 'அய்யய்யோ! என் மோதிரம். என் மோதிரத்தைக்காணல என்று கத்தினாள். உட்கார்ந்தவர்கள் எழுந்தார்கள். ஒவ்வொருவரும் ஒவ்வோர் இடத்தில் தேடினாலும் எல்லார் கண்களும் அருவிப் பக்கம் ஓடிட்டோய்த் தேடிக் கொண்டிருந்த சிறுமியையே சந்தேகமாகப் பார்த்ததால் அவர்களால் சரியாகத்தேட முடியவில்லை. பிஸிக்குப் பயந்து குறிப்பிட்ட தூரத்திற்கு மேல் அவர்களால் போகவும் முடியவில்லை.

'அய்யய்யோ... ஒரு ப்வுண்' மோதிரம்... ஆசையோட போட்ட மோதிரம்'

'லாட்ஜ்ல வச்சிட்டு வந்திட்டியா?'

'இவா லாட்ஜ்ல கைய வச்சாலும் வைப்பாளே தவிர மோதிரத்த வச்சிட்டு வரமாட்டா..'

'குமார்... இது வினையாட்டுக்கு சமயமா? அந்தப் பக்கமா பாரு.'

'வேலைக்காரக்குட்டி அமுக்கியிருக்கும். அது முழியே சரியில்லை... தேடுறது மாதிரி பாசாங்கு பண்ணுது பாரு...'

'அய்யய்யோ... என் மோதிரம்..... மோதிரம் கிடைக்காம நகரமாட்டேன்'

'அதுக்குள்ள புலி வந்துட்டா...?'

'சீ... என்ன விளையாட்டு இது? நல்லா தேடுங்க...'

'அவாகிட்ட... இருக்காணு சோதனை போடலாம்.'

அவர்கள் செல்லக்கிளியைச் கூப்பிட வேண்டிய அவசியமே எழவில்லை அவளே 'பாறை மேல கிடந்தது . 'என்று சொல்லிவிட்டு மோதிரத்தை எடுத்துக் கொண்டு வந்தாள். குளிக்கும்போது மோதிரத்தைக் கழற்றி வைத்ததை நினைவுபடுத்திக் கொண்டே மோதிரக் காரி அந்தச் சிறுமியைச் சோதனை போட யோசனை சொன்ன அவள் - ஒன்றும் பேசாமல் மோதிரத்தை வாங்கிப் போட்டுக்கொண்டாள்.

பிக்குக் கோஷ்டி சாப்பாட்டில் இறங்கியது. சிறுமி. பாத்திரத்தில் இருந்த சோற்றைப் பரிமாறப் போன போது அவள் கைகளையும் கால்களையும் பார்த்து முகத்தைச் சுழித்த பெரியம்மா 'ஐயாகிட்டே கொடு...அவரு பரிமாறு வாரு' என்று கொல்லிவிட்டுச் செல்லக்கிளியின் பொறுப்பைக் கண்ணாடி ஐயாவுக்குப் பதவிப் பிரமானம் செய்து வைத்தாள்.

உருளைக்கிழங்கு பொரியலாகவும் முட்டைக்கோஸ் கூட்டாகவும் கையோடுகொண்டு வந்த 'சிப்ஸ்' காரமாகவும் கத்திரிக்காய் - வாழைக்காய் - முருங்கைக்காய் சாம்பாராகவும் தட்டுக்களில் பாய்ந்தன. போதாக்குறைக்குக் கண்ணைச் சிமிட்டும் 'ஆம்லெட்டு'கள்.

செல்லக்கிளிக்கு அப்போதே சாப்பிட வேண்டும் போலிருந்தது. அதே சமயம் கொஞ்சம் குறைவாகச் சாப்பிட்டு விட்டு அம்மாவுக்கு அதிகமாகக் கொண்டு போக வேண்டும் என்று நினைத்தாள். கைகாலெல்லாம் வேர்வை. தலையில் அடுப்புக்கரி. இவ்வளவு அருமை யான சாப்பாட்டைக் குளிக்காமல் சாப்பிட அவளுக்கு விருப்பமில்லை அதோடு. அவர்கள் சாப்பிடும்போது அங்கே நிற்பது 'பெளசாகவும்' தோன்ற வில்லை.

செல்லக்கிளி குளிக்கப் போனாள். குளித்தாள் உடம்போடு ஒட்டிக்கொண்டிருந்த பாவடையைப் பிழிந்து விட்டுக் கொண்டு சர ஜாக்கெட்டோடு திரும்புவதற்கு அவளுக்குக் கொஞ்சம் வெட்கம்

மாக இருந்தது அதற்குள், 'ஏ...பொண்ணு...! நாளைக்கு நல்லா குளிச்சிக்கலாம்.. சீக்கிரமா வா' என்ற பெரியம்மாவின் குரலைக் கேட்டு, கிட்டத்தட்ட ஓடினாள். ராத்திரிக்கும் நாளைக்கும் மறு நாளைக்கும் சேர்த்துச் சாப்பிட வேண்டும்! இந்த மாதிரி சாப்பாடு இனிமேல் எப்போ கிடைக்கப் போவதோ..?

சாப்பிடக் கூப்பிடுவதாக நினைத்துப் போனால் அவர்கள் அவர்கள் சாப்பிட்ட தட்டைக் கழுவச் சொன்னார்கள் செல்லக்கிளி ஜாடையாகப் பாத்திரத்தைப் பார்த்தாள் அதில் ஓர் அரிசிகூட இல்லை. எங்கேயாவது எடுத்து வைத்திருப்பார்களோ என்று கண்களைச் சுழலவிட்டாள். வெங்காயத் தோல்களும் கறி வேப்பின்லை இலைகளும் நைந்து போன மிளகாய்களும் சூப்பிப் போடப்பட்ட முருங்கைக்காய் துண்டுகளும் கிடந்தன ஏழு வயதுப் பாப்பா மட்டும், 'அவளுக்குச் சோறு போதுங்கோ' என்றது. உடனே கண்ணாடிக்காரர், 'வேலைக்காரக்குட்டிக்கு வைக்கலியா?' என்று கேட்டார். அவர் 'டோன்' பாப்பாவைச் சமாதானப்படுத்துவதற்காக மட்டுமே சொல்வது போல் ஒலித்தது.

பெரியம்மா மட்டும் சலிப்போடு சொன்னாள்.

'நல்ல பசி எல்லாம் காணாததக் கண்டது மாதிரி சாப்பிட்டுட்டுங்க... இதே மாதிரி வீட்ல சாம்பிட்டா எவ்வளவு நல்லா இருக்கும்...?'

'நான் சாப்பிடல்ல.. வசந்திதான் ஒரு பிடி பிடிச்சிட்டா...!'

'ஏய்..பொய் சொல்வாத.. பொய் சொன்ன வாய்க்குப் போஜனம் கிடைக்காதது...'

எல்லோரும் 'வாய்' விட்டுச் சிரித்தார்கள். செல்லக்கிளிக்கோ வாய் விட்டு. மனம் விட்டு உடம்பெல்லாம் குலுங்கக் குலுங்க அழ வேண்டும் போலிருந்தது.

பட்டினியால் தவிக்கும் அம்மாவுக்கு...? இப்பவே மூணு மணி இருக்கும் அவள் ஏகாந்தி மாதிரி மெல்ல நடந்தாள். ஒரு குவியல் உணவைத் தின்று, கொண்டிருந்த சீமை நாய், அவள் தன்னை போட்டிக்கு வரப் போகிறாள் என்று பயந்து மாதிரி 'லொள்' என்றது

'ஏ பொண்ணு...சீக்கிரமா பாத்திரத்தக் கழுவு... புலி வந்துடப்பேவுது' என்று பெரியவர் சொன்னதும், செல்லக்கிளி சுய நினைவுக்கு வந்தாள்.

அவள் தனக்குத்தானே சமாதான ஒப்பந்தம் செய்து கொண்டாள். 'பரவால்ல... சாப்புடாட்டா செத்தாபோவோம்? ஒருவகையில் சாப்புடாமப்போவது நல்லதுதான். நிறையாதுட்டுக் கொடுப்பாங்க... அம்மாவுக்கு ஏதாவது வாங்கிட்டுப் போவலாம்... ஒண்ணும் குடிமுழுவிப் போவல... ஒண்ணே ஒண்ணுதான்.. இப்படி தெரிஞ்சிருந்தா தூர ஊத்துன கஞ்சித் தண்ணிய குடிச்சிருக்கலாம்.. பரவால்ல.. காசு நிறைய கிடைக்கும்.

செல்லக்கிளி அவசர அவசரமாகப் பாத்திரங்களைக் கஞ்வினால். இதற்குள் வாலிபப் பையன்களில் ஒருவன் காரை 'ரிவரன்ஸ்'லில் கொண்டு வந்தான் பெரியவர் 'டிக்கி'யைத் திறந்தார் முதலை மாதிரி வாயைப்பிளந்து கொண்டிருந்த 'டிக்கி'க்குள்ளும் கார் ஸீட்டுக்குக் கீழேயும் எல்லா சாமான்களும் ஏற்பட்டன பையன், டிரைவர் இருக்கையில் உட்காந்தான் எல்லோரும் ஏறினார்கள்; நாயுந்தான்.

செல்லக்கிளி கைகளைப் பிசைந்து கொண்டு நின்றாள் கண்ணாடிக்காரர் பைக்குள் கையை விட்டு ஓர் ஒந்து ரூபா நோட்டையும் எடுத்தார். சிறுமிக்குப் பயங்கரமான மகிழ்ச்சி.

பெரியவர் முகத்தைச் சுழித்துக் கொண்டே, 'அஞ்ச ரூபா நோட்டா இருக்கே.. ரெண்டு ரூபாய் சேஞ்ஜ் இருக்கா?' என்று கேட்டார்.

எல்லோரும் 'இல்லை' என்பதற்கு அடையாளமாகத் தலையை 'மைனஸ்' மாதிரி ஆட்டியபோது கஞ்சியிலுடனே கஞ்சியான பெரியம்மா, 'ஒரு ரூபாய் போதும். விறகுக்கு ஐம்பது பைசா.. வேலைக்கு ஐ பது பைசா.. கொஞ்சமாவது பொறுப்பிருந்தா ரெண்டு ரூபாய் கொடுக்கணுன்னு சொல்லுவீங்களா' என்றாள்.

'இது மெட்ராஸ் இல்ல டாடி... அங்கதான் விலைவசி அதிகம். கூலியும் அதிகம்.. ஓசியில விறகு பொறுக்கிற ஊரு இது..... இதுங்களுக்கு இருபத்

தஞ்சை பைசாவே லட்சம் ரூப: மாதிரி*
என்றுள் பொருளாதாரப் பட்டதாரி
யான குதிரைக் கொண்

டிரைவர்-பையன் காரை ஸ்டார்ட்
செய்து அதை நகர்த்திக் கொண்டிருந்
தான் சிறுமியும் காந்தாடு சேர்ந்து
நடந்தாள் கண்டிக்காரர் ஒரு ரூபாய்
நோட்டை அவள் கையில் திணித்தபோ
து கார் உறுமிக்கொண்டு ஓடியது

சிறுமி அந்த ஒரு ரூபாய் நோட்
டையே வெறித்துப்பார்த்தாள். பின்பு
ஆத்திரம் தாங்க முடியாமல் அதைச்
சுக்குறாறுகக் கிழித்துப் போட்டாள்.
இரைச்சலோடு விழுந்து கொண்டிருந்த
அருவி, ஒங்கி வளர்ந்த மரங்கள், பச்
சைப் பச்சென்று பாசி படிந்த பாறை
கள், அங்குமிங்குமாகப் பறந்து கொண்
டிருந்த மைனாக் குருவிகள்-அத்தனையும்
அவளுக்குப் பொய்மையாகத்தெரிந்தன.
சிறிது நேரத்திற்குப் பிவகு கிழித்துப்
போட்ட ரூபாய் சிதறல்களை ஒன்று சேர்
க்கப் பார்த்தாள். முடியவில்லை அம்மா
முகத்தில் எப்படி விழிம்பது! அவள்
பசித் தீயை எப்படி அணைப்பது?

செல்லக்கிளியின் கண்களிலிருந்து
இரண்டு சொட்டு-இரண்டே சொட்டு
உஷ்ண நீர் கொதித்துக் கொண்டிருந்த
பாருங்கல் ஒன்றில் விழுந்த சமயத்தில்-

மெட்ராஸ்கோஷ்டிபோய்க்கொண்
டிருந்த அந்தக் கார் ஒரு பள்ளத்தில்
உருண்டு விழுந்து குப்புறக் கிடந்தது.
பெற்றோலில் தீப்பற்றி காரும் அதற்
குள்ளிருந்த சாமான்களும் எரிந்து
கொண்டிருந்தன. ஒரு ரூபாய்த் தாளை
நீட்டிய கண்ணடிக்காரர் ஓடியா மல்
இருந்த ஒரே ஒரு கையால் கட்டுக்குள்
இருந்தவர்களை வெளியே இழுத்துப்
போட்டுக் கொண்டிருந்தார்.

பாப்பாவுக்கும் நாய்க்கும் தவிர
எல்லோருக்கும் பயங்கரமான அடி.

'ஏழையின் கண்ணீர் கூர்வானை
ஒக்கும்' என்பார்கள். அந்த வான், கார்
சக்கரங்களாகவும் கண்ணடிகளாகவும்
பாதாள பள்ளமாகவும் பெற்றோல்
தீயாகவும் மாறலாமோ?

— நன்றி ஆனந்தவிகடன்

காரிகையே! நீயே சொல்!!

— பாலமுனை பாறாக்

காலையிலே கந்தோர்
கருமங்களைப் பார்க்க
வேலைக்குச் செல்லும்
வேளையின்று பிந்துகிற
காரணத்தை எழுத்தில்
தாருமெனக் கேட்பவர்க்குக்
காரணமாய் என்ன சொல்வேன்?
காரிகையை! நீயே சொல்!!

பத்து மாதங்கள்
பத்திரமாய்ச் சுமந்திருந்த
புத்திரியைப் பெற்றெடுத்த
பொறுப்பான நோக்காட்டில்
சற்றே நீ பிரிந்து
தனியாக இருப்பதனால்
இப்பொழுது பிந்துகிறேன்,
என்றிவர்க்குக் கூறுவதா?

சின்ன மகளாரைச்
சீராட்டி வளர்ப்பதிலே
கண்ணாய் நீ மிகுந்த
கருத்தாய் இருப்பதனால்
என்னைக் கவனிக்க
ஏற்படுமுன் தாமதத்தால்
இன்றுவரப் பிந்துகிறேன்
என்றெழுதிக் கொடுத்திடவா?

இனிய மகளார்
எழும்புகின்ற போதெல்லாம்
தனியாக நீ விழித்து
தாலாட்டிக் குழந்தைக்குக்
கனிவாகப் பாலூட்டிக்
கதைத்துக் கதைகேட்டுப்
பணிவிடைகள் செய்வதெனப்
பிந்தவைத்த தென்றிடவா?

விடியவுமே வந்து
வேளைக் கெழுப்புகிற
குடியுங்கள் கோப்பியெனக்
கொண்டு வந்து தருகின்ற
குளியுங்கள் இனியென்றே
குனிந்தென்னைத் தொட்டெழுப்பும்
கிளியின்று பிந்துவதால்
தாமதித்தேன் என்றிடவா?

ஆடைகளை ஒழுங்காக
அழகாக அடுக்குகிற
போட ஒரு நல்ல
புத்தாடை தேர்ந்துதரும்
சோடிப் புரூ இன்று
சுணங்குகிற காரணத்தால்
ஒடிவரப் பிந்துகிறேன்
ஒருநிமிடம் என்றிடவா?

படிப்பவர் பக்கம்

பொது மக்கள் பூமியே வாழ்க!

குலைகதிர்-பழுத்த - குறுமணி - முத்து
இலைபழுப்பேற - இளங்கதிர் - முற்றி
வளைதலை - குனிந்து - வணங்கிட உழவர்
உளமெலாமுனைவகைத் - தேனாயினிக்கும்
புதிர் பொதுமக்கள் பூமித்தாய்க்கு
தலைவணங்கிடுமே தாழ்ப்பணிந்திறைஞ்சி
தாயே! பூமித்தாயே! எம்மை
அறுப்பார் - உழவர் நாளை அறுப்பார்.

இயந்திர மிசினால் எந்தன் உடலை
கசக்கி - மிதித்துக் - கதிர்மணி முத்தை
அள்ளித்தூற்றுவர் - அவுரியிலேறி
பதரை பொதுக்கி - மணியை முடையாய்
கட்டியெடுப்பார் - களத்தை விட்டு
மாடம் - மாளிகை - வீட்டில் என்னை
பத்திரமாகப் பட்டறை கட்டி
வைப்பாரவர் பெயர் வானுயரும்மே!

புலவர் ஈழமேகம் பக்கிர்த்தம்பி
சம்மாந்துறை.

எனது வாழ்த்துக்கள்

அன்புள்ள கலைக்கொழுந்தன் அவர்கட்கு
வணக்கம்.

ஈழத்து இலக்கிய சஞ்சிகைத்துறையின் வர
லாற்றில் தனது சவடுகளைப் பதிக்கும் ஆற்றல் 'பொது
மக்கள் பூமி'க்கு உண்டென்பது அதன் விசேஷ அடக்கங்
கள் மூலம் புலனாகியுள்ளது. தொடர்ந்து தரத்தைப்
பேணும் ஆற்றல் தன்களுக்கு ஈழத்து இலக்கிய வாசகரு
கைம் நல்கட்டும் எனது வாழ்த்துக்கள்.

சஞ்சிகையில் இடம் பெற்றுள்ள விடயங்கள் தொடர்
பாக எனது கருத்துக்களைப் பற்றி பிறிதொரு சந்தர்ப்பத்
தில் எழுதுவேன். தன்றி வணக்கம்.

என். சுப்பிரமணியம் எம். ஏ.
தமிழ்த்துறை விரிவுரையாளர்,
யாழ்ப்பல்கலைக் கழகம் - யாழ்ப்பாணம்.

வாழ்த்துக்கள்

பொங்கல் பரிசாக
பொதுமக்கள் பூமி தன்னை
எங்களுக்குக் களித்திட்ட

எழுத்தாள நண்பர்கட்கு.
முதற் கண்
முத்தமிழ் வணக்கம்!
அழகு அட்டையுடன்
அறிவான கவிதையுடன்
பழகு தமிழ் ஏந்தி
பவனி வந்தாள்
பொது மக்கள் பூமியே!
முதல் முதலாய் மலர்ந்திட்ட
முத்தமிழ்ப் பூமியே
முழு உலகம் போற்றக்
வளர வேண்டி - வாயார
வாழ்த்துகின்றேன்.

வணக்கம்:

செல்வி. மணி - இராமலிங்கம்
சர்வோதயப்பள்ளி ஆசிரியை,
பாண்டிருப்பு.

அன்பார்ந்த 'பொதுமக்கள் பூமி' ஆசிரியர்,
அவர்கட்கு,

நான் இந் நூலைப் படித்தேன் - அதன் இனிமை
யும் அதனால் ஏற்படும் பலனையும் என் வார்த்தைகளால்
சொல்ல வாய்ப்புக் கிடைக்காத காரணத்தினால் அதனை
எழுத்துருவாக வடித்துக் கவி நடையில் தருகின்றேன்.
பின் பகுதியில் பாருங்கள். இதேபோல் தங்களது இரண்
டாவது படைப்பும், தமிழ் வளர்ச்சிக்கும் - தமிழ் இலக்
கிய வளர்ச்சிக்கும் போதியளவு ஆதரவு நல்குமென்பதில்
ஐயமில்லை. எங்கள் 'பொதுமக்கள் பூமி' மேலும் சிறப்ப
டைய என் வாழ்த்துக்களைக் கூறி விடை பெறுகின்றேன்.

இங்ஙனம் உங்களன்புக்குரிய
பாண்டியூர் - நகா.

பொதுமக்கள் பூமிக்கு

அறிவது வளர்ந்திட
அறநெறி யுயர்ந்திட
முறிவது நேர்ந்திடா
முன்னேற்ற மடைந்திட
தமிழ்து தெளிவுறத்
தரணியை உயர்த்திட
இலக்கியம் தளைத்திட
துலக்கிய ஒளியினால்
துயர்களைக் களைத்திடும் - இப்
புவிதனில் உலவீடும்.
பொது பொதுமக்கள் பூமியே!

பாண்டியூர் - நகா

கே. நாகராஜா

கடற்கரை வீதி, பாண்டிருப்பு-3

வாழ்த்துகிறேன்

புத்துணர்வூட்டும் பொதுப்பணியில் இலக்கிய சத்துணர்வூட்டும் 'பொது மக்கள் பூமியின்' ஆசிரியர் அண்ணன் கலைக் கொழுந்தன் அயரா பணியின் அன்புப் படைகளின் இலக்கியத்தேன் சுவைத்தேன். இன்புற்றேன். இலக்கிய நெஞ்சத்தின் இணையில்லாக் காதலனாய் சோதனைகள் பல வரினும் தமிழ் காவலனாய் பழந்தமிழ் இலக்கியத்தின் நாவலனாய் நாடு போற்றும் நல்லதமிழ் நூலாசிரியனாய் 'பொதுமக்கள் பூமி' தடம் புரளாமல் தரணியெங்கும் வெற்றிமுரசுடன் தன்பணி தொடர வாழ்க்குகிறேன்.

கவிஞர் நீலா தேவராஜன்
பாண்டிருப்பு-1,
கல்முனை.

வாங்கிப் படியுங்கள்

தேனெலி - நம் தேசத்தின்
வானெலி -
இதன் வளர்ச்சியில்
அக்கறை கொண்டு,
அழகுற வெளிவருகிறது
'வானெலி' (வானெலி தேயர் சங்க
வெளியீடு)

வாங்கிப் படித்து - அதன்
வளர்ச்சியில் பங்குகொள்ளுங்கள்

ஆசிரியர்
க. ஐ. யோகராசா
'வானெலி'
பாண்டிருப்பு-1, கல்முனை.

BESTERN

வெஷ்டன் விடியோ
மூலிங் சென்ரர்

நீங்கள் விரும்பும் விடியோ
திரைப்படங்களை உங்கள் கசற்றில்
பதிவு செய்வதற்கும், நீங்கள் விரும்பும் படங்களை எம்மிடம் வாடகைக்குப் பெறுவதற்கும்
சிறந்த ஸ்தாபனம்

வெஷ்டன் விடியோ மூலின்
சென்ரர்

தொடர்பு முகவரி:
கோயில் வீதி, - கல்முனை - 3.

“சிறுகொடியும் மனப் பறவை”

சின்னக் குழலின்; திண்ணைமேல் அமர்ந்து
குட்டிச் சுவரின் கூரையை வெறிப்பர்;
கட்டிய கோட்டைகள்; மண்ணிடை வீழ்
கற்பனை எண்ணங்கள் கலந்து நிற்பர்?
வானைத் தொட்டிடும்; மாட மாளிகை; அதில்
கானக் குயிலின் கீதத்தைக் கேட்பர்; தம்
மோனத் தவநிலை மீள மீண்டும்
கட்டிய கோட்டைகள்; சிதைய நிற்பர்!
நோகும் மேனியைப் போர்த்திய ஆடையுள்
வேகும் மனமோ பட்டுடை கண்டிடும்;
தாகம் எடுத்ததும் சாக்கடை எச்சிலைப்
புசித்திடும் நாவினைப் பன்னீர் தேடும்!
கெட்டுக் கிழிந்த; கந்தையில் உறங்கின்
பட்டு மெத்தைகள் கனவிலே வந்திடும்; எதிரே
குட்டிச் சுவரின் கூரைகள் தெரிய,
பெட்டிப் பாம்பாய் கனவுகள் முடங்கும்!
எண்ணிய எண்ணங்கள்; எண்ணிமுடிந்ததும்
நாளும் படுந்துயர், நெஞ்சை அடைத்திடும்;
விண்ணில் பறந்த (நம்) மனப்பறவை;
மண்ணில் வீழ்ந்து சிற கொடியும்!

கமலினி முத்துலிங்கம்.

இதயம் நெகிழ்ந்து இங்ரகும் கரங்கள்

மனிதாபிமானமிக்க மதிப்பிற்குரிய பெரியோர்களே!
இலக்கிய நெஞ்சங்களே! இலட்சிய நெங்களே! அனைவருக்கும்
எமது தலைதாழ்ந்த பணிவு வணக்கம்!

பத்திரிகை உலகில் அஃதுவும் மானிடத்தின்பால் ஒரு
மறுமலர்ச்சியை வேண்டி நின்று செயற்படும் சஞ்சிகைகள் எவ்வளவு
துன்ப துயரங்களை அனுபவித்து முன்னேறவேண்டுமென்பது
தாங்கள் அறிந்தவையே

இதன் பால் உண்மையுணர்ந்து தங்கள் உள்ளம்நெகிழ்ந்து
உதவி புரியவேண்டுமென்பதே எமது அமைப்பின் மேலான
விரும்பமாகும்.

எனவே மதிப்பிற்குரியவர்களே மனங்கொணுது விடிவை
நோக்கி நிற்கும் 'பொது மக்கள் பூமி' சஞ்சிகைக்கு நெஞ்சம்
மகிழ்ந்து நிதர்சனமான உதவி புரிந்து உற்சாகம் தருமாறு
பணிவுடன் வேண்டிக்கொள்கின்றோம்.

இங்ஙனம்

பொதுமக்கள்பூமி, பொதுப்பணித்துறைத்தள கலை இலக்கியப்
பகுதியின் சார்பாக தங்கள் அன்புள்ள,

பி. ஏ. கலைக்கொழுந்தன்

டாக்டர் M. முருகேசுபிள்ளை	M. B. B. S.	500-00
சிங்கம்ஸ் தர்மகுலசிங்கம்		500-00
K. ஜெகநாதன் (இலங்கை வங்கி)		250-00
M. C. K. ரகு பொத்துவில்		250-00
பிறவுண்சன் வேலணை வீரசிங்கம்		500-00

படைப்பவர் பக்கம்

நித்தியகல்யாணி (கவிதைத் தொகுப்பு) படைத்தவர் முல்லை அமுதன்.

எனது கவி

“இலக்கிய வயலில்
என்
கவி வித்துக்கள்
ஊன்றிக்கால்பதிக்கும்
அதுவே
புதுமை மலராகி --
புரட்சிக் கனியை
காய்க்கும்,
பூக்காத -- காய்க்காத
மரங்களோ--
மலடுகளாய்
வசை புராணம்--
பாடிநிற்கும்.”

எனத் துணிச்சலோடு. இக்க
விதைத் தொகுதியைத் தரும்
முல்லை அமுதன்.

நாங்கள் செலுத்துவது
காகிதப் படகல்ல...
ஞானசம்பந்தன்
எறிந்த--
எதிரேறுகின்ற
கவி ஓலைகள் — கவிஞர்கள்)

எனவும் நம்பிக்கையோடு பா
டுகிறார்.

சமூக மலர்கள். துயரகீதங்
கள், புதுவகை விளக்கம் எனும்
மூன்று பகுதிகளாகப் பிரிக்கப்பட்
டுள்ள இக் கவிதைத் தொகுதியி
லுள்ள சில கவிதைகள் அவ்வப்
போது சிரித்திரினில் பிரசுரமா
யின, ஏனையவை இத்தொகுதித்
காகவே எழுதப்பட்ட புதுக்கவி
தைகள். ஒரு கவிதைத் தொகு
தியை வெளியிடும் முல்லை அமுத

னிடமிருந்து இலக்கிய உலகம்
இன்னும் நிறைய எதிர்பார்க்
கலாம்.

சுதாராஜ்

நித்திய கல்யாணி

நிர்மலமான தலைப்பு...
உள்ளே---

எதிர்காலக் கணவனுக்காய்
ஏங்கிக்கிடக்கும்
ஏந்திழைகள்...

சீதனம் வேண்டாம்
எனக்கூறும்
ஸ்ரீ ராமனுக்காய்க்
கல்லாய்ச் சமைந்திருக்கும்
அகலயைகள்...

சமூக மலர்களின்
துயரகீதங்கள்;
மானுட நேயத்தின்
புதுவகை விளக்கம்--
இவையாவும்
இவர் படைப்புக்கள்.

வார்த்தை ஜலாங்களால்
வாய்ப்பந்தல் போடும்
கவிஞர் கூட்டத்தினுள்
இவர் விதிவிலக்கு.

இந்தக் கவிஞரின்
இதய வரவுக்கோ
இலக்கிய உலகம்
இத்தனை நாள்
காத்துக் கிடந்தது.

மனிதன் பற்றிய
புதுவிதமான
கோட்பாட்டின்

உயிர்ப்பதிப்பு
இவர் கவிதைகள்--

இதயக் குழலுக்குள்
சோக ஒழுக்குகள்...
பெண்மை வீணைகளில்
முகாரி ராகங்கள்...

கவிதைகளின்
கவித்துவத்தை எண்ணி
உரை நடைத் தன்மையை
இவர் குறைத்திருந்தால்
இக்கவிதைகள்
சாகாவரம் பெற்றிருக்கும்...

கவிஞன்...
மானுட புஷ்பங்களால்
சமூகத்தை
அர்ச்சிக்கும்
பிரம்மதேவன்.

இவன்
கணபதி கணேசன்

‘நித்திய கல்யாணி’

(கவிதைத் தொகுதி)

ஆசிரியருடன் தொடர்பு
கொள்ளவேண்டிய முகவரி

ஆர். மகேந்திரன்
முல்லை அமுதன்
கல்வியங்காடு,
யாழ்ப்பாணம்.

இவ்வத்தரசிகள் என்றும் விரும்புவது

பிரவுண்சன் தயாரிப்புகளே.

- ★ பிரவுண்சன் கோப்பி
- ★ பிரவுண்சன் கோண்டிளவர்
- ★ பிரவுண்சன் கஸ்ராட் பவுடர்
- ★ பிரவுண்சன் ஜெலிகிறிஸ்ரல்
- ★ பிரவுண்சன் ஜெலற்றீன்
- ★ பிரவுண்சன் அரோறுட் பவுடர்
- ★ பிரவுண்சன் குளுக்கோஸ்

பிரவுண்சன்ஸ் இண்டரீஸ்

80 4/1 பிறைஸ் பிளேஸ்

கொழும்பு-12

With Best Compliments from:

விஜிதா ஸ்டோர்ஸ்
Vijeetha Stores

General Merchant and Commission Agent

Dealers in:

GUNNY BAGS & BOTTLES Etc.

103/4, Ammankovil Street, KA JUNAII.

உரிமை; த. கோபாலரெத்தினம்

103/4, அம்மன் கோயில் வீதி, கல்முனை.

With Best Compliments from:

RAJAM STORES

General Merchant & Commission Agent

Dealers in:

GUNNY BAGS & BOTTLES Etc.

Sagamam Road,
Akkarai pattu.

போராளிகளுக்கு போதாத காலம்

ஊருக்குள் தங்களை ஒரு தொண்டரென நினைத்துக் கொண்டு தனது உள்ளத்தையும் ஊரையும் ஏமாற்றிக் கொண்டிருப்பவர்கள், பெரிய துரைத் தனத்தில் பேராசை எண்ணத்தில் சேர்ந்து கொண்டு கூட்டப்பட்ட, கூட்டப்படும் மன்றங்கள் போலவும், சங்கங்கள் போலவும் (இதில் உண்மையான மன்றத் தோழர்களோ? பண்ணைத்தோழர்களோ சங்கத்தோழர்களோ, பகைத்துக் கொள்ளக் கூடாது ஏனென்றால் இதன் சார்பில் பொய்யும் உண்டு.. மெய்யும் உண்டு) ஆதாயம் தேடும் படலத்தில் அரசின் செல்வாக்குப் பெற்று கடன் பெறுவதற்காக ஆக்கப்படும், ஆட்டுப்பண்ணை குழுக்கள் போலவும், மாட்டுப் பண்ணை குழுக்கள் போலவும் கோழிப் பண்ணை குழுக்கள் போலவும் கோட்டான் பாண்ணை குழுக்கள் போலவும்.

ஒரு வெட்டர் பேட்டோடும், ஒரு பொதுக் கூட்டத்தோடும் இதில் யார் தலைமை பதவி பெறுவது இதில் யார் செயலாளர் பதவி பெறுவது? இதில் யார் பொருளாளர் பதவி பெறுவது? என்னும் போட்டா, போட்டியோடு அல்லது ஒரு பெரிய போதுத் தேர்தல் வந்தால்-சிறிய கிராம சபை பட்டின சபை, ஏன் இன்னும் ஒன்று நம் அரசால் ஆக்கப்பட்ட வெற்று வெட்டு மா வட்ட அபிவிருத்திச் சபை தேர்தலைப் போல் இன்னும் பல ஆளும் வர்க்கத்தின் ஆள் புல சட்டத்துக்கு அமைவாக தம் இஷ்டப்படி சூட்டிக் கொண்டபட்டத் திற்கு அமைவாக ஆண்டுக்கொரு தேர்தல் வந்தால்-

-மேன்மையான பணியின் மென்மை உணராத வகையில் மேற் கூறிய உதவாக்கரை மன்றங்கள் -- சங்கங்கள் -- குழுக்கள் இவை போல மேட்டு மைக்காக தொடங்கிய சங்க அங்கத்தவர்களுக்குள்ளே, பண்ணை அங்கத்தவருக்குள்ளே, ஆளுக்கொரு கொள்கை நாளுக்கொரு வேஷம் நாசமாய் போவதற்கு நாளும் வழி கோலும் நாட்டம் - அடிதடி வசை புராணம், அற்ப பதவிக்காக யாருக்குள் யார் பெரியவன் ஆவாது என்னும் வரட்டு வல்லமை போராட்டங்கள்.

இந்த நிலையில் வந்து போகும் போலிப் போராளிகளா இந் நாட்டுப் போராளிகள்? ஏழ்மைக்காக குரல் கொடுக்கும் இதயமுள்ள போராளிகளா இந்நாட்டுப் போராளிகள்?

ஒடுகப்படும் மக்களுக்காகவும், ஒதுக்கப்படும் மக்களுக்காகவும் தன் உடல் பொருள் ஆவி அத்தனையும் இழந்து போரட்டக் களத்தில் தனது புனித திருப் பாதத்தை பதித்து கொண்டவருக்குள்ளா இந்நிலை வரவேண்டும்?

இது காலவரையும் செய்து வந்த நியாயமான போராட்டங்களுக்கு, அரசினால் வழங்கப்பட்ட தவறான அபிப்பிராயங்களும் -- சூடப்பட்ட பயங்கர வாத முடிகளும் உண்மையாகிவிடுமல்லவா? போராளிகளுக்குள்ளே யார் யார் பெரியவன் என்றும் போராட்டம் ஏற்பட்ட காரணத்தால் "இவர்கள் போராளிகள் அல்ல" பொதுச் சொத்தைத் திரும்பும் பொல்லாத பேர்வழிகள், என்று பொது மக்கள் பொரிந்து தள்ளும் அளவுக்கு பொறுப்புணர்ச்சியற்ற போராளிகளாகவா இந்நாட்டுப் போராளிகள் இருக்கவேண்டும்?

போராளிகளுக்கு மத்தியில் இந்நிலை நீடிப்பது போராளிகளுக்குப் போதாத காலம்தான்.

பொதுமக்கள் பூமி

15-09-1982

இதழ் 2.

ஆசிரியர்:-

பி. ஏ. கலைக்கொழுந்தன்

துணை ஆசிரியர்:-

எஸ். பி. அமலநாதன்

ஒவியர்:-

ருத்ரா. விமலன்

கே. எஸ். சுந்தரம்

வே. இராசேதிரன்

லிங்கதாசன்

(உ. த. ஆ. மலர்)

விளம்பரம்:-

பொயேக்கா

அச்சகம்:-

மொடேன் அச்சகம் கல்முனை

மன்னிப்புக்

கேட்டுக் கொள்கிறோம்.

ஈழத்து இலக்கிய உலகில் பத்திரிகைகள் சஞ்சிகைகள் வாழத்துடிக்கும் ஒரு கோலத்தைப் போட்டுள்ள காலக் கட்டத்தில் குற்றயிராய்குறை உயிராய் கிடக்கும் சில இலக்கியப்பத்திரிகைகள் சஞ்சிகைகள் மூச்சுப்பிடித்து எழுந்து நடப்பது மூச்சு மடிந்து விழுந்து கிடப்பது இன்றையநிகழ்வுகளில் நியதிகளில் ஒன்றாகிவிட்டது. இந்த நியதிகள் நிகழ்வுகள், பொதுமக்கள் பூமி'க்கும் பொருந்தாத ஒன்றல்ல.

எண்கள் போட்டு இதழ் கணக்குக் காட்டும் வகையில் 'பொதுமக்கள் பூமி' யும் தங்களைச் சுற்றிக் கொண்டு வந்து விட்டது. சிறிது காலத்திற்கு 'பொதுமக்கள் பூமி'யும்திக் கோல-எண் கோலம்போட்டுக் கொள்ளும் என்பதில் பாசத்திற்குரிய படிப்பாளரும் படைப்பாளரும் ஏற்றுக் கொள்வார்களென இதயபூர்வமாக நம்புகிறோம் இதன்பால் மன்னிப்புக்கேட்டுக் கொள்கிறோம்.

With Best Compliments:

M/S O. M. ALIYAR & Sons

79 & 97, MAIN STREET.

KALMUNAI.

T'Phone: 067 - 2438

With Best Compliments:

THURAI & SONS

Dealers in: GUNNY BAG & BOTTLES ETC.

Prop: I. PONRAJAH

333, Main Street, KALMUNAI.

துரை அன் சன்ஸ்

333, பிரதான வீதி, கல்முனை-3

**S
I
N
G
H
A
M
S**

‘சிங்கம்ஸ்’

படப்பிடிப்பாளர்கள்.

Colour Photos Undertaken

பிரதான வீதி,

ஃ-ஸீலுமல சிபி ஸாகுரபி, ௬௬௬
கல்முனை.